

บรรยายภาคีสันแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

บรรยากาศสี่ส่นแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

COLORFUL ATMOSPHERE OF HAPPINESS IN MEMORIES

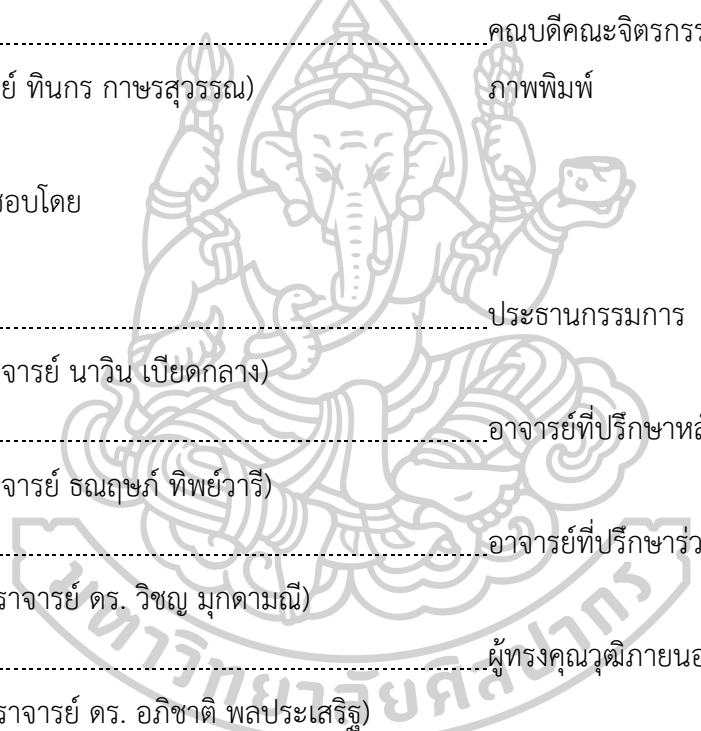

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts Visual Arts
Academic Year 2024
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	บรรยากาศสี่สັນแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ
โดย	นางสาวชญชิตา กองเนียม
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญ มุกตามณี

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและ ภาพพิมพ์
(ศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ)	
พิจารณาเห็นชอบโดย	
.....	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ นาวิณ เปี้ยตกลาง)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญ มุกตามณี)	
.....	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ พลประเสริฐ)	

660120004 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2

คำสำคัญ : สภาวะอารมณ์ , อารมณ์ของสี

นางสาว ชนัญชิตา กองเนียม: บรรยายภาคสีเส้นแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ อาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี

ศิลปะเป็นสิ่งยึดโยงองค์ความรู้จากหลากหลายแขนงเพื่อสามารถนำมาต่อยอดสัมฤทธิ์ผล
จากกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่ไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการปฏิบัติเท่านั้น แต่ยัง
อาศัยประสบการณ์ร่วม ทฤษฎีในด้านต่างๆและหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาในการขัดเกลา
การพัฒนาชีวิตสู่การขับเคลื่อนในการดำเนินชีวิตอย่างมีสติและเข้าใจอย่างเป็นเหตุเป็นผลนำไปสู่การ
ริเริ่มการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกในด้านกระบวนการคิดการทำงานในการขับเคลื่อนการดำเนิน
ชีวิตอย่างสมดุล

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานภายใต้หัวข้อ “ บรรยายภาคสีเส้นแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ ” ใน
การนำพื้นที่ความทรงจำ ประสบการณ์ร่วมของตัวข้าพเจ้าที่มีความผูกพัน ต่อสถานที่ความรู้สึกนั้นๆ
มาเป็นตัวขับเคลื่อนในการดำเนินชีวิตผ่านการแสดงออกเรื่องราวการจดบันทึก ความทรงจำที่มีต่อ
สถานที่ บุคคล ในการแสดงออกผ่านสภาวะอารมณ์ความรู้สึกทั้งสองด้าน ทั้งในด้านบวกและด้านลบ
ผ่านการใช้หลักการองค์ความรู้ทางทฤษฎีสี ที่บ่งบอกสภาวะอารมณ์ในแต่ละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ภายในชีวิตของข้าพเจ้าที่ผัสสะต่างๆถูกเปิดรับและสัมผัสกับกับประสบการณ์ร่วมเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี
จึงเผยให้เห็นถึงการแสดงออกทางสภาวะอารมณ์ของมนุษย์คนหนึ่งที่อาศัยอยู่ใต้บริบทสังคมของ
ความไม่แน่นอน ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยใช้ทางจิตใจจึงนำความทรงจำมาเป็นตัวย้ำเตือนในการ
ดำเนินชีวิตอย่างสมดุล เพื่อนำเสนอมุมมองอารมณ์ความรู้สึกที่ถูกถ่ายทอดบอกเล่าผ่านทางสีเส้น สี
แปร่ง มาเป็นตัวสื่อสารกับผู้คนรวมถึงความรู้สึกที่ผู้คนจะได้รับจากการมีส่วนร่วมกับงานผ่านทางการ
มองเห็นสีที่สะท้อนความรู้สึกและองค์ประกอบในงานที่เป็นตัวนำพาผู้คนไปยังความรู้สึกต่างๆในห้วง
ความทรงจำมาเป็นตัวย้ำเตือนสติในการดำเนินชีวิตอย่างไม่เผลอเรอ และยังทรงคุณค่าทางความคิด
ต่อตัวผู้สร้างสรรค์ผลงานชุดนี้อีกด้วย

660120004 : Major Visual Arts

Keyword : Mood state Mood of colors

MISS Chananchida KONG-NEAM : Colorful Atmosphere of Happiness in Memories Thesis advisor : Associate Professor Thanarit Thaipwaree

Art is a link between knowledge from various fields to be able to further develop the results from the process of creating works that are not just the transfer of knowledge from practice, but also rely on shared experiences, theories in various fields and Buddhist teachings to refine life development to drive life with mindfulness and understanding in a logical way, leading to the initiation of creative works that express the thought process and work in driving life in a balanced way.

I created the artwork under the theme of “Colorful Atmosphere of Happiness in Memories” by using the memory space, my shared experiences that are connected to that place and feeling as the driving force in my life through the expression of stories, recording memories of places and people, expressing through both positive and negative emotional states through the use of the principles of knowledge in color theory that indicate the emotional state in each event that occurred in my life that the senses were exposed to and experienced with those shared experiences very well. Therefore, it reveals the expression of the emotional state of a person who lives under the context of a society of uncertainty, causing mental illness, so I use memories as a reminder to live a balanced life. To present the perspective of emotions that are conveyed through colors, brushwork to communicate with people, including the feelings that people will receive from participating in the work through seeing colors that reflect feelings and elements in the work that lead people to various feelings in the memory as a reminder to live life without being careless. And it is also valuable in terms of thought for the creator of this set of artwork.

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ "บรรยากาศสีสันแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ" ได้สำเร็จลุล่วงมาจากคำปรึกษา คำชี้แนะจากผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี และอาจารย์ในภาควิชา รวมทั้งบิดา มารดา และครอบครัวของข้าพเจ้า ที่คอยแนะนำแนวทางการแก้ไขในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้าได้เก็บเกี่ยวองค์ความรู้จากหลากหลายแขนงมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน อีกทั้งยังขอขอบคุณ ผู้ประสิทธิประสาทวิชา วิชาความรู้ ญาติสนิทมิตรสหาย เพื่อน พี่ น้อง ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทำให้ข้าพเจ้าเติบโตและเข้าใจถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งยังขอขอบคุณทุกสรรพสิ่งที่เหมาะสมเวียนเรื่องราวเข้ามาเป็นประสบการณ์และความทรงจำของข้าพเจ้า สุดท้ายนี้ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสุด ณ ที่นี้

ชนัญชิตา กองเนียม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
2.1 ศึกษาทฤษฎีสีในแง่จิตวิทยาและความรู้สึก.....	2
2.2 ศึกษาผลงานจิตรกรรมที่แสดงออกทางสภาวะอารมณ์ความรู้สึก	2
2.3 ศึกษากระบวนการทางศิลปะจรโลงใจ.....	2
2.4 ศึกษาสภาวะอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์.....	2
2.5 เพื่อแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพความงามของสีภายในผลงานจิตรกรรมที่ถูกถ่ายทอด ออกมาจากความรู้สึกในสภาวะอารมณ์ที่หลากหลายรูปแบบ	2
3. สมมติฐานของการศึกษา	2
4. แนวความคิดการสร้างสรรค์	3
5. ขอบเขตการศึกษา.....	3
6. ขั้นตอนของการศึกษา	4
6.1 คติวิเคราะห์ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาสำรวจที่มาของอารมณ์ทั้ง ความสุข ความทุกข์ ความ เรียบเฉย หรืออารมณ์ในด้านต่างๆโดยมีการหันกลับไปทบทวนในรอบวัน, สัปดาห์, เดือน, ปี ว่ามีที่มาอย่างไร สังเกตลักษณะของอาการ จำนวนความถี่และรูปแบบของ	

อารมณ์ที่เกิดขึ้นและสิ้นสุด ที่สามารถสังเคราะห์ออกมาเป็นภาษาภาพโดยถ่ายทอดผ่านผลงานทางจิตรกรรม	4
6.2. ศึกษาค้นคว้าจากผลงานศิลปินทั้งในด้านเนื้อหาแนวความคิด กระบวนการทำงานการสร้างชุดสี รวมไปถึงในด้านของเทคนิควิธีการที่สามารถหยิบนำมาพัฒนาผลงานให้ตรงกับบริบทของตนเอง	4
6.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ผ่านมาทางกระบวนการทางความคิด นำมาสร้างแบบร่างผลงานทางจิตรกรรม	4
6.4. ดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานตามกระบวนการทางเทคนิควิธีการ.....	4
6.5. นำข้อมูลเนื้อหามาเรียบเรียงผ่านเอกสาร	4
7. วิธีการศึกษา.....	4
8. แหล่งข้อมูล.....	4
บทสรุป.....	5
บทที่2 ข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน.....	6
ที่มาแนวคิดและแรงบันดาลใจ	6
อิทธิพลที่ได้รับในการสร้างสรรค์ผลงาน	7
1.แนวคิดในด้านการมีสติและการรับรู้เท่าทันอารมณ์	7
2. ทฤษฎีของสีกับความรู้สึก.....	8
3. กระบวนการความเปลี่ยนแปลงจากความทรงจำสู่สภาวะอารมณ์.....	10
4. การจดบันทึกเรื่องราวภายใต้สภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของศิลปิน	12
อิทธิพลที่ได้รับในด้านของสิ่งแวดล้อม.....	13
ความเียงจากชนบทที่คือคำตอบความรู้สึกภายในจิตใจ	14
อิทธิพลที่ได้รับทางด้านแนวความคิดและด้านศิลปกรรม.....	15
1. Odilon Redon.....	15
2.Georges Seurat	16
3. Marc Chagall.....	18

4. Pierre Bonnard.....	20
บทสรุป.....	22
บทที่ 3	23
แนวคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	23
ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	23
รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน	24
วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน	24
ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	25
การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน.....	34
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์.....	34
ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	35
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์.....	36
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	36
บทสรุป.....	41
บทที่ 4	42
วิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	42
4.1 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์.....	42
4.2 การสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์.....	49
บทสรุป.....	64
บทที่ 5	65
สรุปการสร้างสรรค์ผลงาน	65
รายการอ้างอิง.....	67
ประวัติผู้เขียน.....	70

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 (The Death of the Buddha) , Odilon Redon	16
ภาพที่ 2 (Bathers at Asnières) , Georges Seurat	17
ภาพที่ 3 (A Sunday Afternoon on the Island of La Grande Jatt), Georges Seurat	18
ภาพที่ 4 (The Magic Flute) , Marc Chagall	19
ภาพที่ 5 (Over the town) , Marc Chagall	20
ภาพที่ 6 (Nude in Bathtub) , Pierre Bonnard	21
ภาพที่ 7 (Dining room in the country) , Pierre Bonnard	21
ภาพที่ 8 ภาพพื้นที่ชนบท	26
ภาพที่ 9 การจัดบันทึกเรื่องราว	27
ภาพที่ 10 สถานที่ชนบทในจังหวัดสิงห์บุรี	28
ภาพที่ 11 สถานที่ชนบทในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	29
ภาพที่ 12 หมู่บ้านญี่ปุ่น (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)	30
ภาพที่ 13 สถานที่จังหวัดเชียงใหม่	31
ภาพที่ 14 สถานที่จังหวัดนครนายก	32
ภาพที่ 15 การสร้างตารางชุดสี	33
ภาพที่ 16 ขั้นตอนการเตรียมพื้นผิว	37
ภาพที่ 17 ขั้นตอนการร่างภาพ	37
ภาพที่ 18 ขั้นตอนการลงสีขั้นที่ 1	38
ภาพที่ 19 ขั้นตอนการลงสีขั้นที่ 2	39
ภาพที่ 20 ขั้นตอนการลงสีขั้นที่ 3	39
ภาพที่ 21 ขั้นตอนการลงสีขั้นที่ 4	40

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคสังคมปัจจุบันเข้าสู่ช่วงยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้ผู้คนประสบปัญหาสภาวะวิกฤตทางอารมณ์ความรู้สึกอันเนื่องมาจากสภาวะของระดับจิตใจที่ได้รับผลกระทบก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วยไข้ประสบปัญหาโรคร้ายเช่น โรคซึมเศร้า โรคจิตเภท โรคไบโพลาร์ โรคแพนิก สิ่งเหล่านี้นำมาซึ่งการเกิดเป็นความทุกข์ที่มาจากสภาพแวดล้อม สื่อทางโซเชียลมีเดีย โฆษณาชวนเชื่อ และการรับมือกับสถานการณ์ที่ยากลำบากก่อให้เกิดผลที่ทำให้มนุษย์รู้สึกถึงความไม่มั่นคงและปลอดภัยทำให้สูญเสียสภาวะความสมดุลของจิตใจก่อให้เกิดการแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาในเชิงหลากหลายรูปแบบจนนำไปสู่การหาที่พึ่งทางใจเมื่อผู้คนรู้สึกว่าปัจจุบันนั้นไม่มั่นคง และอนาคตไม่สามารถรับรู้กับสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นได้จึงทำให้เกิดการโยกย้ายที่สามารถเข้ามาเป็นส่วนช่วยในการปลดปล่อยทางจิตใจ

เมื่อพูดถึงสภาวะอารมณ์และรู้สึกนั้นเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ที่มีปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นต่างๆ โดยอารมณ์พื้นฐานของมนุษย์จะประกอบไปด้วย ความทุกข์ ความสุข ความโศกเศร้า ความกลัว ความโกรธ ความประหลาดใจ และเมื่อมนุษย์ต่างประสบปัญหาวิกฤตทางอารมณ์ความรู้สึกจึงล้วนมองหาสิ่งที่พึ่งทางใจเข้ามายึดเหนี่ยวจิตใจที่ล้วนแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล โดยในส่วนของข้าพเจ้าคือการย้อนกลับไปมองหาอดีตที่เคยสัมผัสและเป็นสิ่งที่สามารถจับต้องได้ทั้งในเชิงรูปธรรมหรือนามธรรมในรูปแบบของความทรงจำ ประสบการณ์ทางอารมณ์ของความสุขหรือแม้แต่ความทุกข์ที่ผ่านมาผ่านการจดบันทึกเรื่องราวที่ผ่านมาและเกิดขึ้นภายในชีวิตประจำวันเปรียบเสมือนการสร้างบทสนทนากับตนเองในเชิงลึกจากความรู้สึกที่ได้รับมาไม่ว่าจะเป็นทั้งในด้านความสุขหรือความทุกข์หรือแม้แต่ความเศร้าที่เกิดขึ้นและก่อกวนจิตใจจนเกิดเป็นความรู้สึกนึกคิดตามมาจากความทรงจำที่ได้ถูกถ่ายทอดผ่านตัวอักษรที่ถูกขีดเขียนเข้าไปข้ามานั้นคือความงดงามของชีวิตอีกอย่างหนึ่งที่ตัวของข้าพเจ้ากำลังเผชิญจนเกิดมาเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ความรู้สึกผ่านทางลักษณะของสี ที่สีนั้นเป็นจิตวิญญาณภายในจิตใจของมนุษย์ ซึ่งอารมณ์และความรู้สึกที่จะสอดคล้องสัมพันธ์กับสีต้องอาศัยความรู้พื้นฐานความชำนาญในเรื่องของสีและต้องเป็นผลพวงที่เคยเกิดขึ้นจากประสบการณ์และบริบทความทรงจำผ่านทางความรู้สึกอย่างหลากหลายรูปแบบ

โดยผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าได้มีการนำองค์ความรู้จากหลากหลายแขนงมาสนับสนุนภายในผลงานไม่ว่าจะเป็นการศึกษากระบวนการคิด เทคนิค วิธีการจากศิลปิน หรือแม้แต่องค์ความรู้ทางด้านมนุษยปรัชญาในด้านของจิตใจและการเข้าใจตนเอง จึงนำมาสู่การมีสติและเข้าใจเหตุผลของการกระทำมากขึ้นโดยข้าพเจ้าจึงต้องการบันทึกเรื่องราวความทรงจำสภาวะอารมณ์ที่ถูกถ่ายทอดออกมาผ่านทางสี บริบทสถานที่ โลกของจิตใต้สำนึก ในฐานะมนุษย์ที่อาศัยอยู่ภายใต้สังคม เพื่อให้ผู้คนเข้าใจสภาวะอารมณ์ความรู้สึกเหล่านั้นได้อย่างชัดเจนและเข้าสู่การสำรวจใจความสำคัญในระดับจิตใจของเราเอง

2. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ข้าพเจ้าต้องการสำรวจระดับจิตใจและสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากภายในของตนเองทั้งในด้านความสุขและความทุกข์ โดยมีการจดบันทึกเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นในรูปแบบที่หลากหลายสภาวะอารมณ์เสมือนการทำความเข้าใจและหาหนทางแก้ไขตนเอง โดยมีการนำสีในแง่ของหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประโยชน์เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นภายในและสีที่เป็นตัวผลักดันเรื่องราวไปสู่สภาวะบรรยากาศในแง่มุมมองที่ล้วนแตกต่างกันออกไปในแต่ละสถานการณ์

2.1 ศึกษาทฤษฎีสีในแง่จิตวิทยาและความรู้สึก

2.2 ศึกษาผลงานจิตรกรรมที่แสดงออกทางสภาวะอารมณ์ความรู้สึก

2.3 ศึกษากระบวนการทางศิลปะจรรโลงใจ

2.4 ศึกษาสภาวะอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์

2.5 เพื่อแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพความงามของสีภายในผลงานจิตรกรรมที่ถูกถ่ายทอดออกมาจากความรู้สึกในสภาวะอารมณ์ที่หลากหลายรูปแบบ

3. สมมติฐานของการศึกษา

มนุษย์เราต่างพบเจอกับความไม่มั่นคงทางความรู้สึก เราจึงจำเป็นต้องสำรวจจิตใจและทำความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อปรับสภาวะจิตใจอย่างรู้เท่าทันในทุกสถานการณ์ การสำรวจจิตใจไม่จำเป็นเพียงแต่การหาความสุขจากอดีต เราสามารถเอาความสุขจากอดีตมาเป็นตัวขับเคลื่อนในการดำเนินชีวิตได้อย่างสมดุลเช่นกัน จากที่ทำความเข้าใจในสภาวะความรู้สึกภายในจิตใจจึงดึงกลิ่นอายการมีประสบการณ์ร่วมในพื้นที่ความทรงจำเหล่านั้นออกมาอย่างเบาสบายในรูปแบบมิติความฝันที่ได้สำรวจสภาวะจิตใจและเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้

4. แนวความคิดการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชิ้นภายใต้บริบทการแสดงออกทางสภาวะอารมณ์สามัญธรรมดาของมนุษย์ที่ใช้ศิลปะนำมาเป็นตัวแปรในการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านกระบวนการทางความคิดความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าที่หยิบนำอารมณ์ความรู้สึกภายในทั้งในเชิงบวกและเชิงลบมาเป็นตัวขับเคลื่อนในการดำเนินชีวิตเปรียบเสมือนเป็นการทำความเข้าใจสภาวะอารมณ์ภายในของตนเอง โดยเป็นการแสดงออกผ่านทางสภาวะบริบทของความทรงจำไม่ว่าจะเป็นทั้งในรูปธรรมหรือนามธรรม ที่ได้มีการหยิบนำหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนามาใช้ นั่นคือการทำความเข้าใจในสภาวะธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสภาวะของตัวเองไม่ได้ผ่านการปรุงแต่งสิ่งใด ด้วยการนำทฤษฎีสัมผัสกับความรู้สึกเข้ามาใช้เพื่อให้เปิดรับกับสภาวะทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นแต่ละช่วงเวลา การได้สำรวจสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นเปรียบเสมือนการทำความเข้าใจตนเองและรู้เท่าทันถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในการใช้ชีวิตบนความไม่ประมาทในความสุขหรือแม้แต่การเรียนรู้และทำความเข้าใจตนเองในความทุกข์ซึ่งสิ่งเหล่านี้ในเป็นตัวแปรแห่งความสมดุลของชีวิตที่มนุษย์ต้องเผชิญ

5. ขอบเขตการศึกษา

- ขอบเขตด้านเนื้อหาแนวความคิด แสดงเรื่องราวสภาวะจิตใจและอารมณ์ความรู้สึกของตัวเองเป็นตัวสร้างเรื่องราวที่มาจาก ประสบการณ์ ที่เกิดขึ้นภายในห้วงความทรงจำที่มีอารมณ์ความรู้สึกเป็นตัวขับเคลื่อนและผลก็ออกมาสู่การเขียนทำความเข้าใจสภาวะต่างๆที่เกิดขึ้น เพื่อแสดงออกถึงการทำความเข้าใจตนเองทั้งในด้านมุมมองทัศนคติ และความรู้สึกที่เคยเกิดขึ้นจากสภาวะการณ์ต่างๆของชีวิตและอารมณ์ความรู้สึก

- ขอบเขตด้านรูปแบบ งานสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมนำเสนอในรูปแบบของการสำรวจสภาวะในจิตใจโดยการสร้างรูปแบบตามความรู้สึก ใช้รูปแบบการตัดทอนบิดเบือนจากความจริง เน้นให้ความสำคัญที่รูปแบบชุดความคิดที่มาจากอารมณ์ความรู้สึกต่างๆที่ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานทางจิตรกรรม ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจาก ศิลปะแบบเอ็กซ์เพรสชันนิสม์

- ขอบในด้านเทคนิคและวิธีการ การสร้างสรรค์ผลงานโดยการเขียนรูปแบบการใช้ที่แปรปรวนการเขียนสีทับกันไปมาจนเกิดเป็นมิติของสีที่พุ่งฝ่าฝ่าเปลว องค์กรประกอบไว้หน้าหนักเพื่อให้สัมพันธ์ไปกับความรู้สึกในแต่ละบริบท

6. ขั้นตอนของการศึกษา

6.1 คิดวิเคราะห์ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาสำรวจที่มาของอารมณ์ทั้ง ความสุข ความทุกข์ ความเรียบเฉย หรืออารมณ์ในด้านต่างๆโดยมีการหันกลับไปทบทวนในรอบวัน, สัปดาห์, เดือน, ปี ว่ามีที่มาอย่างไร สังเกตลักษณะของอาการ จำนวนความถี่และรูปแบบของอารมณ์ที่เกิดขึ้นและสิ้นสุด ที่สามารถสังเคราะห์ออกมาเป็นภาษาภาพโดยถ่ายทอดผ่านผลงานทางจิตรกรรม

6.2. ศึกษาค้นคว้าจากผลงานศิลปินทั้งในด้านเนื้อหาแนวความคิด กระบวนการทำงานการสร้างชุดสี รวมไปถึงในด้านของเทคนิควิธีการที่สามารถหยิบนำมาพัฒนาผลงานให้ตรงกับบริบทของตนเอง

6.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ผ่านมาทางกระบวนการทางความคิด นำมาสร้างแบบร่างผลงานทางจิตรกรรม

6.4. ดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานตามกระบวนการทางเทคนิควิธีการ

6.5. นำข้อมูลเนื้อหามาเรียบเรียงผ่านเอกสาร

7. วิธีการศึกษา

- เขียนบันทึกเรื่องราวสภาวะความรู้สึกที่พบเจอและเกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา
- เก็บข้อมูล ประสบการณ์ และสำรวจจิตใจทำความเข้าใจตนเอง
- ลงพื้นที่ถ่ายภาพข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานทางจิตรกรรม
- สเก็ตซ์ภาพผลงานในแต่ละช่วงเวลาที่มาจากประสบการณ์ความทรงจำ
- ศึกษาทฤษฎีสีและหลักการทางจิตวิทยาเกี่ยวกับความรู้สึก
- สังเคราะห์ข้อมูลแนวความคิด และเทคนิควิธีการจากศิลปินที่สนใจศึกษา

8. แหล่งข้อมูล

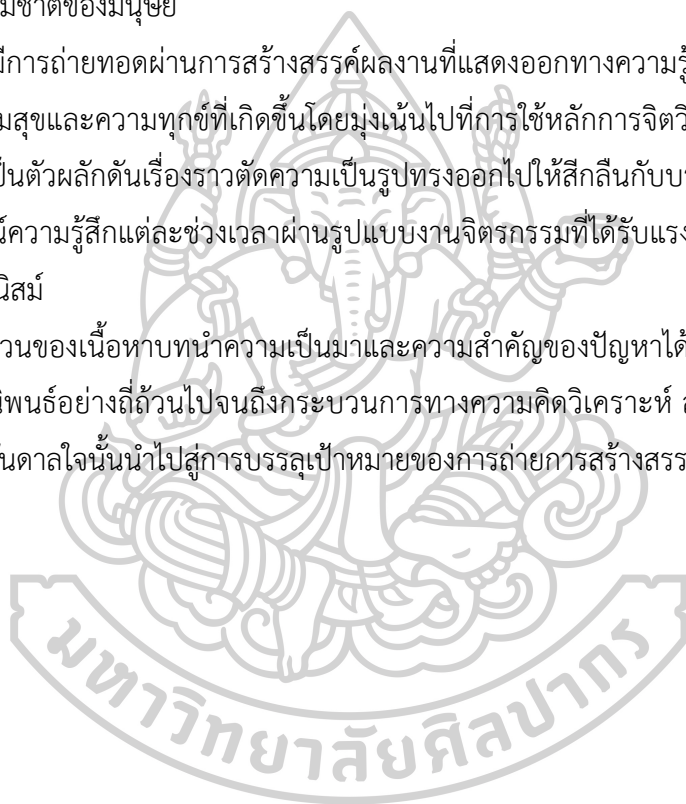
- แหล่งข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ต / ห้องสมุด / สมุดจดบันทึกของตนเอง
- ภาพผลงานจิตรกรรมศิลปิน
- แหล่งข้อมูลทางภาพถ่าย
- แหล่งข้อมูลทางเอกสารหนังสือปรัชญา

บทสรุป

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่มีมาและได้แรงบันดาลใจมาจากตัวของข้าพเจ้าที่ประสบปัญหาเรื่องราวภายในชีวิตที่เป็นจุดเปลี่ยนแห่งการพบความสุขและความทุกข์ก่อให้เกิดความมีดมณภายในสภาวะจิตใจไปพร้อมกัน โดยจากปกตินั้นแล้วเป็นคนที่ไวต่อความรู้สึกและรับรู้ได้ไว จึงพินิจทางออกหนทางแห่งการพ้นทุกข์คือการเรียนรู้ปรับตัวให้ไวต่อสิ่งที่เกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นตัวแปรขับเคลื่อนไปสู่แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านมุมมองบริบทสภาวะสามัญอารมณ์ธรรมชาติที่ถูกขับเคลื่อนนำไปสู่ใจความสำคัญแห่งการพ้นทุกข์โดยการเรียนรู้และเข้าใจความเป็นจริงในธรรมชาติของมนุษย์

โดยมีการถ่ายทอดผ่านการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกทางความรู้สึกในรูปแบบของภาพทรงแสดงถึงความสุขและความทุกข์ที่เกิดขึ้นโดยมุ่งเน้นไปที่การใช้หลักการจิตวิทยาของสีกับความรู้สึก และทฤษฎีสีเป็นตัวผลักดันเรื่องราวตัดความเป็นรูปทรงออกไปให้สีกลิ้งกับบรรยากาศที่แสดงออกในสภาวะอารมณ์ความรู้สึกแต่ละช่วงเวลาผ่านรูปแบบงานจิตรกรรมที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากศิลปะเอ็กซ์เพรสชันนิสม์

ในส่วนของเนื้อหาบทความความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาได้บ่งบอกจุดมุ่งหมายของการทำวิทยานิพนธ์อย่างถ่องแท้ไปจนถึงกระบวนการทางความคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจนเกิดที่มาและแรงบันดาลใจนั้นนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการถ่ายการสร้างสรรคผลงานทางจิตรกรรม

บทที่ 2

ข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มาแนวคิดและแรงบันดาลใจ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้ “บรรยากาศสี่ส่นแห่งความสุขในห้างความทรงจำ” โดยคำนึงถึงการเก็บเกี่ยวประสบการณ์การสำรวจสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจทั้งในด้านรูปแบบของความทุกข์และความสุขผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ทำความเข้าใจตนเองในเชิงลึก อันนำไปสู่แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานต้องอาศัยองค์ความรู้จากหลายแขนงมาสนับสนุนในการสร้างสรรค์ ทั้งในด้านของประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หนังสือบทความปรัชญา ทฤษฎีการศึกษาในเรื่องของการนำสีเข้ามาใช้ภายใต้ผลงานจิตรกรรม

โดยการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าอันจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ร่วมทั้งในรูปแบบอดีตที่เคยเกิดขึ้นหรือปัจจุบันที่กำลังเผชิญอยู่หรือแม้แต่อนาคตที่เราไม่สามารถรับรู้ได้ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นใจความสำคัญในการเรียนรู้และเข้าใจกับสิ่งที่ต้องเผชิญกับปัญหา ตัวของข้าพเจ้าเองนั้นประสบพบเจอกับปัญหาที่เป็นตัวแปรทำให้เจอบุคคลเปลี่ยนของชีวิตทำให้คำนึงถึงความไม่แน่นอนในสภาวะของความเป็นจริงที่ต้องเกิดขึ้นและพบเจอโดยส่วนตัวของข้าพเจ้านั้นเป็นคนที่จำเป็นต้องความรู้สึกได้ไว ทำให้เกิดความอ่อนไหวไปกับอารมณ์ความรู้สึกเหล่านั้นอย่างไหลลื่น ตามองเห็น ใจรับรู้ สมองคิดตกตรรกะก่อน ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นภายในใจจิตใจนั้นคือสิ่งที่เรารับรู้จากการมองเห็นหรือสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าส่งผลให้เกิดเป็นความรู้สึกที่ตามมา

ซึ่งผลงานทางจิตรกรรมของข้าพเจ้านั้นส่วนมาจากการทำความเข้าใจในเชิงด้านสภาวะอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่เชื่อมโยงไปจนถึงผู้อื่นที่เป็นการถ่ายทอดผ่านทางบริบทของสีกับสถานที่ในความทรงจำ ซึ่งความรู้สึกนั้นเป็นตัวแปรทำให้เกิดการมองเห็นสีในสถานการณ์ต่างๆที่ต้องเผชิญ กลายเป็นความจดจ่อของการศึกษา การคิดวิเคราะห์ ไปจนถึงการสังเคราะห์ในเรื่องของสีที่ได้อิทธิพลมาจากสภาวะภายใน

อิทธิพลที่ได้รับในการสร้างสรรค์ผลงาน

1.แนวคิดในด้านของการมีสติและการรับรู้เท่าทันอารมณ์

อารมณ์ในทางพระพุทธศาสนานั้นคือ อารมณ์ที่รับรู้โดยจิต จิตจึงเป็นธรรมชาติที่รู้ได้ด้วย อารมณ์การที่จะก่อเกิดอารมณ์นั้นมาจากการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าอันได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส และตัวแปรสำคัญคือ ทางใจ คือ ธรรมารมณ์ การแสดงความคิดเห็นต่างๆ ดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่ตาเห็นนั่นคือ “อารมณ์” พระพุทธเจ้าแสดงไว้ว่าอารมณ์ทั้งหมดนั้นย่อมสามารถเกิดดับแปรปรวน เปลี่ยนไปได้ตลอดเวลา ไม่สามารถมีใครกำหนดอารมณ์ให้เห็นภาพที่ดี ได้สัมผัสที่อยากลอง ได้ยินเสียงที่อยากฟัง ได้ดมกลิ่นหอมที่อยากดม หรือแม้แต่การได้สัมผัสสิ่งของที่อยากได้ ได้รับความรู้สึกที่ดีผ่านทางใจได้ดั่งใจนั้นชอบ ตัวเรานั้นย่อมไม่สามารถบังคับในสิ่งที่ต้องการได้เพราะอารมณ์ล้วนเกิดดับ เป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา (วิริงรอง ทัพพะรังสี 2553)

การที่มนุษย์นั้นไม่สามารถควบคุมในสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นได้ล้วนเป็นธรรมชาติที่พึงต้องพบเจอ เป็นธรรมดาของชีวิตที่สิ่งหลายสิ่งเข้ามาเพื่อให้เรียนรู้และแก้ไขปรับตัวให้เกิดสุข ใช้ชีวิตอยู่บนความไม่ประมาทให้คำนึงถึง สภาวะธรรม คือ สิ่งที่มีภาวะเป็นตัวของตัวเองโดยแท้ ไม่ได้ผ่านการปรุงแต่งสิ่งใด นั่นคือธรรมชาติความเป็นจริงของชีวิต การรับรู้ถึงสภาวะนั้นต้องใช้ตา ดู ใช้ความรู้สึกรู้ รู้สึกสบายใจ ให้รู้ว่าสบายใจ รู้สึกกลุ่มใจนั้นคือกลุ่มใจ แสดงให้เห็นว่าความรู้สึกของตัวเรานั้นไม่คงที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ฉะนั้นจึงเกิดเป็นสภาวะของนามธรรมที่เราใช้ใจสัมผัสเกิดเป็นความรับรู้ต่อสิ่งที่เข้ามากระทบภายในจิตใจ อย่างจิตที่เกิดความสุข ย่อมมีราคาเป็นอนุสูลแล้วก็มีสุขร่วมด้วย บางทีจิตมีราคาย่อมเกิดความสุขขึ้นได้ ฉะนั้นเวลาจิตมีความสุขไม่จำเป็นต้องมีกุศลเพียงอย่างเดียว พึงรู้เท่าทันสภาวะที่ซับซ้อนกลับไปกลับมา มีเกิดขึ้นแล้วก็ดับ เรียนรู้ปรับสมดุลให้เข้าใจอย่างมีสติ (หลวงปู่ปราโมทย์ ปาโมชโช 2564)

สติ นั่นคือการทำสมาธิ พิจารณาสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในชีวิตและหายไป ตามความหมายในทางพระพุทธศาสนาแล้ว หมายถึง ความระลึกได้, นึกได้, ความไม่เผลอ, การคุมใจไว้กับกิจ หรือคุมจิตไว้กับสิ่งที่เกี่ยวข้อง สตินั้นเป็นเหตุปัจจัยอันสำคัญในการบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการดับทุกข์ หรือความจางหายจากการเกิดทุกข์ สำคัญที่สุดคือ เพื่อระลึกอย่างเท่าทันในกาย เวทนา และจิตสังขารที่หมายถึง สังขารชั้นหรืออารมณ์ทางโลกต่างๆและธรรมเป็นสิ่งสำคัญอันสูงสุด สติ ปฏิจจสมุปบาท การอาศัยกันและกันเกิดขึ้นร่วมกันไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นโดยปราศจากสิ่งอื่นแยกเช่น ความสุขนั้นก็ย่อมเกิดจากความทุกข์มาก่อน ทุกข์แล้วรู้เท่าทันทำเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นได้ก็ย่อมเกิดเป็นสุข มีสติเพื่อทำญาณให้เห็นจิต ให้เหมือนตาเห็นรูป

อันเป็นไปตามหลักปฏิบัติ สติปัฏฐาน๔

คือเห็นเวทนาหรือจิต(จิตสังขาร)ที่เกิดขึ้นบ้าง หรือเห็นความเสื่อมไปบ้าง หรือเห็นความดับลงไปบ้าง

หรือเห็นความเกิดขึ้นในบุคคลอื่นบ้าง ในตนเองบ้าง ฯ

เมื่อมีสติระลึกรู้เท่าทันเวทนาหรือจิตสังขารชั้น(อารมณ์)ได้แล้วปัญญานั้นจะตามมา ปัญญาที่รู้และเข้าใจความเป็นจริงทำให้เกิดความหน่ายคลายกำหนดจึงไม่ยึดติดกับสิ่งที่เกิดขึ้นเพียงรู้และทำความเข้าใจกับสิ่งๆนั้นตามความเป็นจริง ทุกข์จึงคลายและดับไป (ป.อ ปยุตโต 2563)

สิ่งเหล่านี้ก็คือความสนใจที่ตัวข้าพเจ้ามองเห็นถึงสภาวะสามัญอารมณ์ธรรมดาที่มนุษย์ทุกคนพึงมีแต่ยังไม่สามารถรับรู้เท่าทันกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้ การทำความเข้าใจกับสิ่งที่ต้องเผชิญของชีวิตเข้าใจถึงการเกิดของสภาวะต่างๆความเป็นจริงของชีวิตทำให้เราสามารถใช้ชีวิตอยู่บนความไม่ประมาทมีสติรู้เท่าทันถึงสิ่งที่เกิดขึ้นยอมรับและเข้าใจเหตุผลของการกระทำมากขึ้นตัวเรานั้นจะสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้บนความปิติสุขอย่างมีสติ

2. ทฤษฎีของสีกับความรูสึก

2.1 ทฤษฎีของสีที่นำมาใช้ภายใต้สภาวะอารมณ์ความรู้สึก

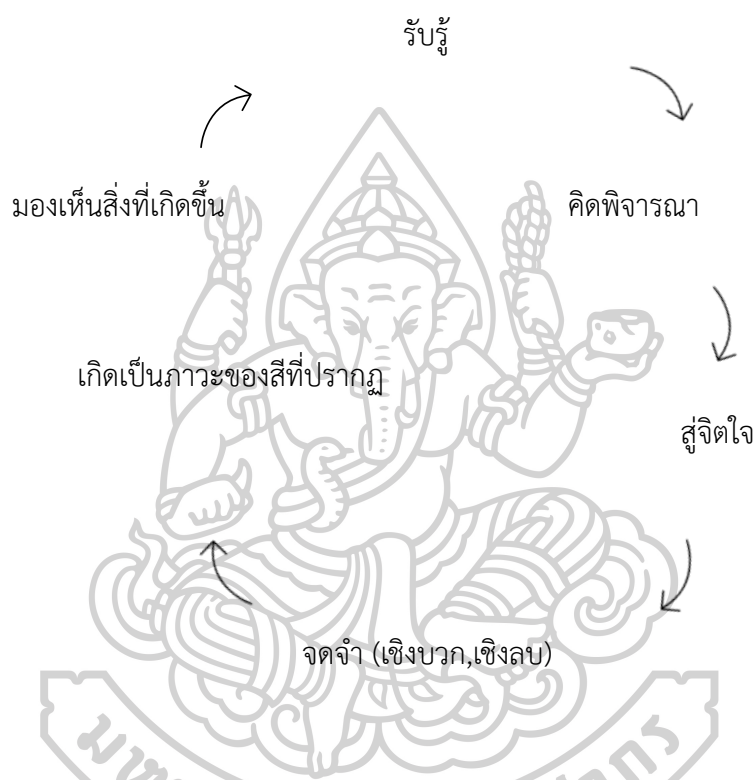
การที่เรามองเห็นสีต่างๆในด้านของหลักการทางจิตวิทยานั้นถือว่า สีเป็นสิ่งเร้าทำให้เกิดการตอบสนองต่ออิทธิพลของระบบประสาทมนุษย์มากโดยสีเป็นสิ่งเร้าที่มนุษย์สามารถรับรู้จากการมองเห็นและก่อให้เกิดความรู้สึกตามมา โดยสีแสดงความรู้สึกได้ดังต่อไปนี้

สีโทนร้อน เช่น สีเหลือง สีส้ม สีแดง มีคุณสมบัติในเชิงบวก สามารถทำให้เกิดความรู้สึกที่ก้าวร้าว กระสับกระส่าย ตื่นเต้นเร้าใจ เมื่อเปรียบเทียบกับแล้วกับสีโทนเย็น เช่น สีม่วง สีฟ้า สีเขียว ที่มีคุณสมบัติเป็นลบจะให้ความรู้สึกเยือกเย็น สันโดษและเยียบสงบ

ในช่วงปี 1921 Rorschach เขาได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตอบสนองของสีกับบุคลิกภาพ โดยคนที่มีความซึมเศร้าจะมองเห็นทุกอย่างเป็นสีดำ และไม่สามารถจินตนาการถึงความสนุกสนานโดยปราศจากสีได้ และสียังสามารถดึงบุคคลออกจากความตึงเครียดได้เช่นกัน ต่อมาในปี 1947 Luscher เขาได้ทำแบบทดสอบของสีเพื่อประเมินบุคลิกภาพของบุคคล ส่วนมากสีที่มักจะมีคนชอบเป็นส่วนใหญ่คือ แดง น้ำเงิน เขียว เหลือง น้ำตาล ม่วง เทา ดำ ที่โดยปกติสีนั้นล้วนมีอิทธิพลต่อระบบชีวภาพ ร่างกายจะมีปฏิกิริยาต่อความมืด ความสว่างของสี สีจึงมีความสำคัญต่อความคิด ความรู้สึกของบุคคลส่งผลให้เรามองเห็นสีในห้วงอารมณ์ต่างๆตามที่ตัวของเรานั้นรับรู้สีโดยตรงจากความรูสึกภายใน (ซูพียา เจอะอารง 2547)

ตัวข้าพเจ้ามองว่าความทรงจำนั้นเกิดมาจากการที่เราจดจำบางอย่างที่ควรค่าแก่การจดจำโดยปริยายไม่ว่าจะทั้งที่เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังเกิดขึ้นเรามักใช้ความรู้สึกเปิดออกรับรู้ถึงสิ่งที่เข้ามา

กระทบภายในจิตใจนำไปสู่การที่ใจนั้นรู้สึก เกิดเป็นสภาวะ เกิดสมองจดจำ เกิดเป็นสีในหัวเวลานั้น ตามที่ใจรู้สึกสมองคิดพิจารณา กลายเป็นความทรงจำที่ความรู้สึกทำให้เกิดสี

2.2 แนวคิดการใช้สีผ่านทางผลงานจิตรกรรม

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากการใช้สีที่แสดงความรู้สึกผ่านผลงานมาจากศิลปะ Impressionism (อิมเพรสชันนิสม์) หรือลัทธิประทับใจ ที่ได้มีการตัดค่าน้ำหนักความเป็นขาวเทาดำ ออกให้คงเหลือแต่เพียงการใช้สีเป็นตัวหลักกระยะ โดยศิลปะลัทธิประทับใจนั้นเกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 19 ที่มาจากการรวมตัวอย่างหลวมๆของจิตรกรที่อยู่ในกรุงปารีส พวกเขาได้รวมตัวกันจัดแสดง นิทรรศการศิลปะในช่วงทศวรรษที่ 1860 เป็นขบวนการมาจากภาพวาดของโกลด มอแน ที่มีชื่อว่า Impression ,Sunrise และนักวิจารณ์ศิลปะอย่าง Louis Leroy (หลุยส์ เลอนัว) ก็ได้ให้กำเนิดคำนี้ ขึ้นมาอย่างไม่ได้ตั้งใจ

ในยุคนี้ศิลปินได้ฉีกกรอบแนวคิดของการทำงานจิตรกรรมไปต่างจากเดิมพวกเขาวาด ภาพงานศิลปะจากสิ่งที่อยู่ตรงหน้ามันไปจากเดิม ปฏิเสธถึงการนำเสนอความงามในอุดมคติ และมอง ถึงความงามที่เกิดจากสิ่งสามัญแทนส่วนมากศิลปินจะมักวาดภาพในการแจ้งในที่โล่งมากกว่าห้อง

ทำงาน เน้นการจับมองแสงของบรรยากาศที่มักจะแปรเปลี่ยนไปเสมอ โดยการใช้พู่กันตะวัดสีไปมา เน้นใช้สีที่มีความสว่าง และมองเห็นถึงคุณภาพการแปรผันของแสง มักจะคำนึงถึงผลลัพธ์ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเวลาเปลี่ยนเนื้อหาของภาพที่มีความธรรมดาให้มีมุมมองที่พิเศษและเกิดเป็นความงามของสีและบรรยากาศที่เน้นการใช้สีแบบหนา และการผสมผสานของสีที่ทำให้เกิดมิติการทำงานของสีสร้างการผลักระยะ (Aunart 2554)

ความงามของสีนั้นมาจากความรู้สึกที่เราจดจำอย่างเช่น ลัทธิประทับใจคือการที่ศิลปินจดจำบางสิ่งตรงหน้าคำนึงถึงความรู้สึกและบรรยากาศร่วมด้วยโดยถ่ายทอดออกมาผ่านทางผลงาน นั่นคือเสน่ห์ของงานศิลปะของยุคศิลปะประทับใจ โดยตัวข้าพเจ้านั้นได้สนใจในด้านการใช้สีเป็นตัวสร้างระยะทำให้เห็นความงามมิติของสีและแสงที่ทำให้เกิดความรู้สึกร่วมด้วยไปกับผลงานของศิลปิน เป็นกรณีศึกษาในการนำมาปรับใช้ภายในการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรม

3. กระบวนการความเปลี่ยนแปลงจากความทรงจำสู่สภาวะอารมณ์

ข้าพเจ้ายกทฤษฎีในด้านจิตวิเคราะห์ ถูกคิดค้นโดย Sigmund Freud ในช่วงปี 1856-1939 เขาเป็นจิตแพทย์ชาวเวียนนิสซึ่งถูกคิดค้นจากการพยายามทำความเข้าใจโครงสร้างหน้าตาของจิตใจมนุษย์ และความสัมพันธ์มักมาคู่กับอาการเจ็บป่วยจากความทุกข์ทางจิตใจที่เกิดขึ้น ทฤษฎีของเขาถูกยอมรับเป็นอย่างมากและมีแนวคิดต่างๆที่เกี่ยวกับปัญหาในด้านของจิตใจ โดยทฤษฎีนี้เป็นส่วนที่ช่วยให้สามารถเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นภายในส่วนลึกของจิตใจได้เป็นอย่างดี

โดยจิตใจของคนเราสามารถแบ่งออกได้เป็นในรูปแบบของ (จิตสำนึก) ที่เป็นส่วนของจิตใจที่มนุษย์เราสามารถรู้สึกนึกคิดในช่วงแต่ละขณะ (จิตก่อนสำนึก) เป็นส่วนลึกของระดับจิตใจที่เราไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งใดแต่ถ้าหากใช้ความตั้งใจก็จะขึ้นมาสู่ระดับจิตสำนึกอย่างเช่น การพยายามนึกถึงเรื่องราวเหตุการณ์ภายในอดีต และสิ่งสุดท้ายก็คือ (จิตไร้สำนึก) ที่เป็นในรูปแบบของความรู้สึกนึกคิดที่อยู่ภายในจิตใจ ที่โดยปกติจะไม่ได้ขึ้นมาสู่ระดับจิตสำนึกได้อาจจะแสดงออกในรูปแบบของความฝันหรืออาการต่างๆของผู้ป่วยซึ่งถูกเบี่ยงเบนไปจากความคิดหรือความต้องการ โดยจิตสำนึกของมนุษย์ มักจะถูกแสดงให้เห็นว่ามีรากฐานมาจากกระบวนการทำงานจากอารมณ์ความรู้สึกที่ถูกสมองสั่งการ ความทรงจำนั้นก็มาจากความสัมพันธ์กับจิตใต้สำนึกและจิตไร้สำนึก โดยความทรงจำที่ไม่ชัดเจนจะอยู่ที่สมองส่วนหน้าและความทรงจำจะนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรม ทั้งการเคลื่อนไหวภายใต้อำนาจของจิตใจ การแสดงพฤติกรรมซ้ำๆ การรู้คิด และการทำงานที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกโดยตรง เกิดเป็นการที่สมองเรียนรู้และนำไปสู่การเกิดเป็นนิสัย โดยความทรงจำที่ไม่ชัดเจนสามารถเป็นตัวแปรที่เข้ามาสู่ในรูปแบบของจิตสำนึกที่ไม่สามารถถูกนำมาผนวกกับความทรงจำที่ชัดเจนได้ เพราะเมื่อสมองนั้นมีความทรงจำที่คลุมเครือเข้ามา ทำให้ความทรงจำนั้นปรากฏออกมาในลักษณะของ

อารมณ์ความรู้สึกอีกครั้ง ดังนั้นสิ่งนั้นสิ่งที่เราเก็บกดไว้ในใจคือความรู้สึกที่ตัวของเราเองนั้นไม่สามารถจัดการได้ที่ถูกถ่ายทอดออกมาทางสภาวะความทรงจำ (เจษฎา กลิ่นพลู 2565)

ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องของสภาวะของระดับจิตใจที่เกิดขึ้นนั้นมีตัวแปรมาจากความทรงจำ ก่อเกิดเป็นอารมณ์ความรู้สึกที่สมองของเราได้มาจากจิตสำนึกภายในจิตใจซึ่งสอดคล้องกับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าภายใต้ “บรรยากาศสีสันแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ” ที่หยิบสภาวะภายในของระดับจิตใจมนุษย์คนหนึ่งที่อยู่ภายใต้สังคม มีความรู้สึกนึกคิดเหมือนกับทุกคน อารมณ์ความรู้สึกก็เหมือนกันแต่ล้วนแตกต่างจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นภายในชีวิตของแต่ละบุคคลนั้น เป็นเรื่องสามัญที่มนุษย์คนหนึ่งจึงต้องเรียนรู้และเข้าปรับตัวให้ทันกับสิ่งที่เกิดขึ้นภายในชีวิต ที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดอารมณ์ภายในผลงานให้รู้สึกถึงอารมณ์ที่เกิดขึ้นแต่ละในช่วงเวลาในการดำเนินชีวิต และเข้าใจความเป็นจริงของชีวิต

รู돌ฟ์ สไตเนอร์ (Rudolf Steiner)

รู돌ฟ์ สไตเนอร์ เป็นนักการแพทย์มนุษย์ปรัชญาชาวเยอรมัน ได้อธิบายไว้ว่ามนุษย์ปรัชญาคือ สารตระหนักรู้ประสบการณ์และทัศนคติภายในจิตใจอันเป็นปรัชญาธรรมชาติขั้นสูงสุด มานุษยวิทยาและวิทยาศาสตร์ธรรมชาติช่วยให้เรามีความเข้าใจในมนุษย์และโลกที่เราอาศัยอยู่ได้ในระดับหนึ่ง แต่ไม่ใช่ทั้งหมดที่ปรากฏการณ์ทางกายภาพที่เรามองเห็นเป็นเพียงด้านเดียวเท่านั้นยังมีมิติทางจิตวิญญาณอยู่อีกด้านหนึ่ง ซึ่งต้องนำมาประกอบรวมกันเติมเต็มสภาพความเป็นจริงในการดำรงอยู่ของมนุษย์

ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษามนุษย์ปรัชญาของ รู돌ฟ์ สไตเนอร์จากบทความความทรงจำ โดยขณะที่เราได้ใช้ชีวิตอยู่บนโลก เราอยู่กับปัจจุบัน เราเห็นและรับรู้ทุกอย่างโดยผ่านประสาทสัมผัสว่าเรากำลังอยู่กับปัจจุบัน อดีตและอนาคตก็ไม่สามารถที่จะสร้างรอยประทับต่อการรับรู้อื่นใดของตัวเราได้ เราอยู่กับเวลาขณะนั้นและอยู่ในเทศะ(พื้นที่) เราจะเห็นอาการของการเจ็บป่วยไข้บางอย่างที่ทำให้คนเราจำอดีตหรือสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้ และอยู่แต่กับปัจจุบัน ทำให้จิตตกอยู่กับความระส่ำระสาย ทำให้ตัวของเรานั้นไม่ได้เชื่อมกับสิ่งทั้งหมดทำให้จมอยู่แต่กับปัจจุบัน ทำให้สูญเสียการสำนึกเรื่องเวลา สูญเสียความทรงจำ บางครั้งความทรงจำนั้นจำเป็นต้องนำอดีตเข้ามาในปัจจุบัน ตัวตนในการดำรงอยู่ของเราจึงจะสมบูรณ์ ความทรงจำนั้นแยกไม่ออกจากการตระหนักรู้ตนเอง หากเราไม่มีความทรงจำ เราก็จะไม่มีการตระหนักรู้ในตนเองและหากไม่มีการตระหนักรู้ในตนเองก็จะไม่มีความทรงจำ เมื่อมีทั้งสองอย่างนี้เป็นพลังเราจึงสามารถรู้จักชีวิตตนเองได้อย่างทอ้งแท้ (WordPress 2565)

“ลืมไปทำไม” ชีวิตคนเรานอกจากจะมีรูปกายแล้วสิ่งสำคัญคือต้องมีพลังชีวิต ซึ่งให้พลังแก่ชีวิต มีหลักการของการทำซ้ำๆจนเกิดเป็นความเกี่ยวพันกับความทรงจำ เราสามารถมีพลังชีวิตที่อิสระจึงสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพทางจิตวิญญาณได้จากการรับรู้ที่อาศัยการจดจำ เก็บภาพ

ความประทับใจไว้ในส่วนลึกของจิตใจ จำเป็นที่จะต้องอาศัยพลังชีวิต ตัวเราจึงจะรักษาอาการเจ็บป่วย ใช้ทางจิตใจได้จากการสร้างภาพขึ้นมาภายในใจได้เมื่อเราไม่เห็นภาพความประทับใจจากโลกภายนอก トラบใดที่เรามีภาพความทรงจำเราก็จะเชื่อมั่นเข้ากับวัตถุต่างๆ เช่น การเห็นต้นไม้แล้วเก็บภาพนั้น เป็นความทรงจำ เราจะเชื่อมโยงภาพต้นไม้เข้ากับต้นไม้ที่อยู่ภายนอก ครั้นหากภาพนั้นจมลงสู่ห้วง แห่งการลืม เราควรปล่อยให้มันเป็นอิสระ มันจะเริ่มทำงานกับพลังชีวิตในส่วนที่เป็นอิสระของเราทำให้ เราสามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ได้ แต่ในบางครั้งการที่เราจดจำบางสิ่งบางอย่างได้ก็สามารถ ช่วยเป็นตัวย้ำเตือนในการตระหนักรู้ภายใต้การดำรงชีวิตได้อย่างสมดุล (WordPress 2561)

ข้าพเจ้าได้เล็งเห็นว่าบทความเหล่านี้เกี่ยวข้องกับ การศึกษา ค้นคว้าองค์ความรู้ที่จะ สามารถนำมาประกอบรวมกันทางความคิดและถ่ายทอดสู่ผลงานทางจิตรกรรมได้ โดยอาศัยการหยิบ ยกบทความของ รูดอล์ฟ สไตเนอร์ ในเรื่องเกี่ยวกับความทรงจำที่ในบางครั้งตัวเรามีอาการเจ็บป่วยใช้ จากความทรงจำที่เลวร้าย หรือแม้แต่ความทรงจำที่ดีที่ทำให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้ ตัวเรา สามารถคัดกรองความทรงจำภายในชีวิตของเราได้อย่างอิสระที่ให้ความทรงจำที่มีทั้งด้านคุณและโทษ มาเป็นพลังชีวิตให้ตัวของเราเอง เราสามารถเรียนรู้และเข้าใจตัวตนในความเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่อาศัย อยู่ภายใต้สังคมนี้นี้ต้องประสบพบเจอปัญหา รุมเร้าและไม่สามารถหาหนทางแก้ไขได้มีเพียงความทรง จำที่เป็นพลังชีวิตให้ตัวเราพัฒนาและอยู่ภายใต้สังคมและโลกใบนี้ได้ต้องมีประสิทธิภาพ

4. การจดบันทึกเรื่องราวภายใต้สภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของศิลปิน

การจดบันทึกเรื่องราวความรู้สึกที่เกิดขึ้นแต่ช่วงเวลา นั้นเปรียบเสมือนการสร้างบท สนทนาในการทำความเข้าใจตนเอง การได้ปลดปล่อยความรู้สึกนึกคิดผ่านออกมาทางตัวหนังสืออย่าง เฉกเช่นการระบายอารมณ์ความรู้สึกบันทึกเรื่องราวที่ประสบพบเจอมาในแต่ละช่วงเวลาไม่ว่าจะทั้ง เรื่องสุขหรือเรื่องทุกข์ล้วนเป็นการสร้างสุนทรียผ่านบทความเรื่องราวผ่านการบันทึก

ข้าพเจ้ามองเห็นความงามของตัวอักษรทุกตัวที่บรรจงลงขีดเขียนบนแผ่นกระดาษถึงจะ เป็นเพียงการขีดเขียนเข้าไปเข้ามาถูกบังมิดบังนั้นคือความงดงามของความเป็นจริงที่ต้องการ ถ่ายทอดความรู้สึกออกมาอย่างรวดเร็วเพราะความคิดกำลังทำงานได้ดี สมองจดจ่อกับความรู้สึก ทั้งหมดที่ผ่านเข้ามาลงไปยังที่ใจกลายเป็นสภาวะความรู้สึกที่ตัวของเราเองสามารถรับรู้ได้โดยตรงกับ สิ่งที่เกิดขึ้นและเหตุการณ์ที่ปะทะตรงหน้า โดยตัวของข้าพเจ้ามักจะเขียนความรู้สึกทั้งในเชิงบวกและ เชิงลบไม่ได้เจาะจงไปด้านใดด้านหนึ่ง ไม่ว่าจะป็นเหตุการณ์ที่พบเจอในและวัน ถ้อยคำดีๆที่ได้รับจาก ผู้อื่น หรือการกระทำที่เราได้รับจากผู้อื่นหรือแม้แต่เราที่เป็นผู้ส่งสารให้ผู้อื่น ซึ่งเหตุการณ์แต่ละ เหตุการณ์ล้วนเกิดขึ้นอย่างไม่ซ้ำกันไปสะทุกเรื่องแน่นอน ข้าพเจ้าเพียงต้องการ การจดบันทึกเพื่อให้ จดจำถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและผ่านมา เพื่อในวันข้างหน้าเรากลับมาอ่านเราได้ตระหนักรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิต

ไม่ว่าจะเป็นชีวิตที่พลิกผันอาจจะดีมากไปจนถึงทุกข์มาก หรือทุกข์มากไปจนถึงการเห็นแสงสว่างภายในชีวิต เพื่อพิจารณาไตร่ตรองการใช้ชีวิตให้มีสติในทุกย่างก้าว

ข้อความ : รสชาติอาหารที่คุ้นเคย เปิดจุมอกออกให้ได้กลิ่นอันหอมละมุน ลอยพลิวไหวมาแตะปลายจุมก “กลิ่นที่คุ้นเคย” หญิงชราใช้สองมือบรรจงปรุงรสอย่างละเมียดละไม ตัวฉันทเองใช้มือแตะชิมรสอย่างครุ่นคิด “รสชาติที่คุ้นเคย” หวนคะนึงหาอันวัยเยาว์กับหญิงชรา

(บันทึกจากความรู้สึกคิดถึงยา)

โดยส่วนตัวของข้าพเจ้ามักบันทึกเรื่องราวที่เรียบง่ายสามัญธรรมดาที่หลายคนอาจจะล้าวมองข้ามสิ่งเหล่านี้ไป จึงบันทึกความรู้สึกทั้งหมดที่มาจากเบื้องลึกของจิตใจว่าเราเพียงต้องการสิ่งใดและกำลังทำอะไรอยู่ อะไรที่สามารถช่วยปลดปล่อยประโลมความรู้สึกในวันที่เรามีทุกข์ อะไรที่จะสามารถช่วยขับเคลื่อนชีวิตไปสู่หนทางแห่งแสงสว่างได้ นั่นคือการทำความเข้าใจภายในจิตใจของตนเองและนำเรื่องราวอารมณ์สามัญธรรมดาที่ล้าวมเกิดขึ้นแล้วมาเป็นแรงผลักดันในการดำเนินชีวิตได้อย่างสมดุล

อิทธิพลที่ได้รับในด้านของสิ่งแวดล้อม

เมื่อตัวของข้าพเจ้าเองเติบโตมาจากการใช้ชีวิตในชนบทกลางท้องทุ่งนา อยู่กับต้นไม้ใบหญ้าและมวลหมู่ดอกไม้ การได้ใช้ชีวิตในแบบที่ไม่ต้องรีบร้อนแข่งชันกับใคร สุขภาพจิตดีจากครอบครัวที่เราได้รับ ส่งผลให้ตัวข้าพเจ้านั้นใช้ชีวิตในแบบอิสระในแบบที่ควรจะเป็น การได้มองท้องฟ้าโปร่ง ลมพัดเย็นสบายมากกระทบกับผิว ได้กลิ่นไอดินยามฝนตกนั้นคือ ความปิติสุขในชนบท

โดยเรื่องราวของข้าพเจ้าส่วนใหญ่มักจะถ่ายทอดออกสู่ผลงานทางด้านจิตรกรรมจะมุ่งเน้นไปที่สภาวะอารมณ์กับสถานที่และสีส่วนใหญ่เพราะเป็นความผูกพันจากพื้นที่ถิ่นกำเนิด นั่นคือจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นจังหวัดเล็กๆที่รายล้อมไปด้วยทุ่งนาและทุ่งหญ้าเขียวขจี เพียงได้มองบางครั้งก็รู้สึกผ่อนคลาย บางครั้งทำให้รู้สึกสงบไม่มีเสียงการจราจรที่วุ่นวาย ผู้คนพลุกพล่าน การได้ยินเสียงนกร้อง เสียงลมพัดผ่านต้นไม้ใบหญ้านั้นให้ชีวิตมีความสุข การได้ใช้ชีวิตกับคนที่เรารักครอบครัวนั้นคือยาใจชั้นดี การได้อยู่อาศัยในพื้นที่ชนบทนั้นย่อมมีเสน่ห์เฉพาะตัวที่ไม่สามารถหาได้ในเมืองใหญ่ไม่ว่าจะเป็นความสงบ อากาศบริสุทธิ์การใช้ชีวิตที่เรียบง่ายทั้งหมดนี้ล้วนทำให้ชีวิตมีความสุข แต่ปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมนั้นสำคัญก็จริง แต่สิ่งที่สำคัญอีกอย่างคือ “เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงกับชีวิตที่ต้องเผชิญได้” ทั้งหมดทั้งหมดที่ตัวข้าพเจ้าได้กล่าวมานั้นคือการถวิลหาความสุขจากการเกิดความสุข และมองเห็นสีสันบรรยากาศในวิถีชีวิตที่คุ้นเคยผ่านความทรงจำนำมาซึ่งการปรากฏของสีในความรู้สึกต่างๆผ่านผลงานทางจิตรกรรม

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานนิพนธ์ภายใต้หัวข้อ บรรยากาศสีสันแห่งความสุขในห้วงความทรงจำนั้นพึงต้องอาศัยสุนทรียความงามจากสีสันที่ได้รับอิทธิพลมาจากเหตุการณ์ที่เคย

หรือมลพิษที่มาปกคลุม ภายในธรรมชาติ นั้นเป็นความงามโดยแท้จากสิ่งที่เป็นอยู่จากตัวมันเอง หรือ แม้แต่ความงามวัฒนธรรมประเพณี ความเป็นอยู่อาศัย การทำอาชีพเกษตรกรรมของครอบครัว ข้าพเจ้าก็ส่งผลต่อความคิดความรู้สึกที่ข้าพเจ้าได้รับจากความสุกที่เรียบง่ายและถูกรายล้อมเป็นการ หาคำตอบจากความเจ็บในชนบท ที่ส่งผลให้เข้าใจถึงแก่นแท้ในการดำรงอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ดีจากภูมิลำเนา ข้าพเจ้าจึงยกพื้นที่ความเป็นธรรมชาติ ความเป็นชนบท การได้อาศัยอยู่กับครอบครัว และสภาพแวดล้อมที่ดี มาเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานที่ทรงคุณค่าแก่ตัวของข้าพเจ้า

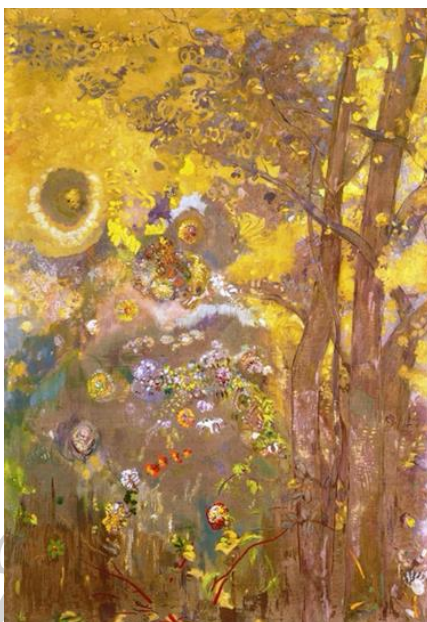
อิทธิพลที่ได้รับทางด้านแนวความคิดและด้านศิลปกรรม

1. Odilon Redon

เรดอน เป็นศิลปินชาวฝรั่งเศสเขาประกอบอาชีพ นักเขียนแบบ ช่างพิมพ์ และจิตรกรแนว สัญลักษณ์นิยมเขาทำงานทั้งหมดด้วยถ่านและการพิมพ์หินในผลงานที่รู้จักกันชื่อว่า นัวร์ ผลงานของเขาเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางและถูกกล่าวถึงในนวนิยายปี 1884 เรื่องการต่อต้านธรรมชาติ

ในช่วงปี 1890 เขาได้เริ่มทำงานด้วยสีพาสเทลและสีน้ำมันซึ่งกลายมาเป็นสื่อที่เขาชอบ อย่างรวดเร็วโดยละทิ้งรูปแบบนัวร์ไปโดยปริยาย เรดอนมีความสนใจในด้านศาสนา ฮินดู และศาสนา พุทธ รวมถึงวัฒนธรรมเป็นอย่างมากโดยผลงานของเขาเน้นไปที่รูปปั้นพระพุทธรูปเจ้าที่ได้รับอิทธิพลจาก ศิลปะญี่ปุ่นมาผสมผสานกับงานของเขาเช่นภาพ (The Death of the Buddha) ที่เป็นภาพต้นไม้บน พื้นหลังสีเหลืองมีการทำงานของสีที่โดดเด่นในรูปแบบของนามธรรมที่ใช้สีเป็นตัวสร้างเรื่องราวรายละเอียดไม่ได้แสดงภูมิทัศน์สถานที่หรือพื้นที่เจาะจง มีเพียงรายละเอียดของต้นไม้ กิ่งไม้ ดอกไม้ที่ผลิบานในขอบฟ้าที่ไม่มีที่สิ้นสุด ในช่วงการเป็นศิลปินในปีแรกๆผลงานของเขาถูกบรรยายว่าเป็น การผสมผสานระหว่างฝันร้ายและความฝัน เนื่องจากผลงานมีรูปร่างที่มีมืดมนและเหนือจินตนาการ มีลักษณะลึกลับและกระตุ้นความคิด ผลงานของเขาจึงเป็นตัวแทนของการสำรวจความรู้สึกภายในและ จิตวิญญาณของ เรดอน (Hmong 2564)

เรดอนเป็นศิลปินที่ได้มีคิดค้นกระบวนการทำงานของสีที่มีลักษณะค่าน้ำหนักเป็นกลางและ ใช้สีเป็นตัวการสร้างระยะมิติของภาพและมีการคลี่คลายรูปร่างรูปทรงของวัตถุและใช้ความรู้สึก ภายในเป็นตัวถ่ายทอดผลงาน ไม่ว่าจะเป็นอย่างที่หรือเรื่องที่หตุหุ่เปรียบเสมือนเป็นการบอกเล่า ความรู้สึกจากภายในออกมาไปยังผู้ชม

ภาพที่ 1 (The Death of the Buddha), Odilon Redon

ที่มา : <https://ipaintings.com/odilon-redon-paintings-trees-on-a-yellow-background>

2.Georges Seurat

เซอรา เป็นศิลปินผู้บุกเบิกศิลปะแบบ Neo-Impressionism ที่รู้จักกันในชื่อ Pointillism เซอรามาจากครอบครัวที่ผลิตงานแกะสลักหลายคน ตั้งแต่เด็กเขาได้รับการฝึกศิลปะมาอย่างดีจากลุงของเขาที่เป็นพ่อค้าสิ่งทอและจิตรกรมือสมัครเล่น

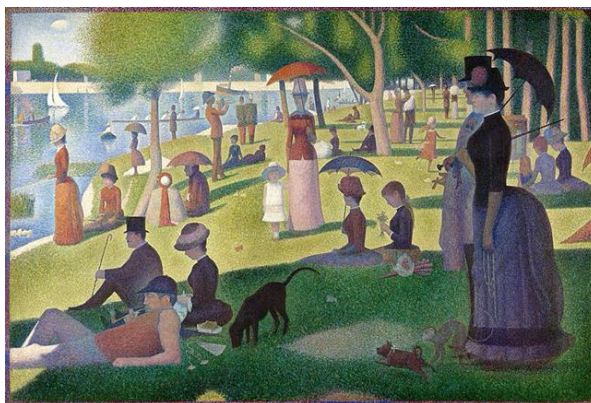
โดยผลงานของ เซอรา นั้นเขาได้เน้นนำเสนอดูดสีเล็กๆหรือเส้นสีที่ตัดกันซึ่งเขาได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสีและศาสตร์แห่งทัศนศาสตร์จากหนังสือหลายเล่ม เขาได้ไต่เต้าจากหนังสือเล่มหนึ่งที่ว่า การใส่สีคู่ตรงข้ามเข้าด้วยกันสามารถสร้างความสว่างให้อีกสีหนึ่งได้อีกเล่มหนึ่งเสนอว่าศิลปินควรทดลองความเปรียบต่างของสีโดยวางจุดสีเล็กๆไว้ข้างกันเพื่อดูเพื่อดูว่าพวกมันถูกผสมด้วยตาได้อย่างไรนอกจากนี้เขาศึกษาเทคนิคการใช้พู่กันของจิตรกรแนวแมนดิกที่มีระเบียบแบบแผนเมื่อโลกทัศน์ที่กว้างขึ้นของเขาผสมกับแนวคิดจากหนังสือที่เขาอ่านสมองเขาเริ่มประมวลเทคนิคสำคัญขึ้นอย่างช้าๆเขาหลีกเลี่ยงความเป็นธรรมชาติและความโรแมนติกโดยเนื้อหาในภาพเขานำเสนอความเป็นสมัยใหม่ผ่านการเติบโตของเมืองและเทคโนโลยีความสัมพันธ์ของผู้คนกับเมืองชนบท รวมถึงการแสดงภาพชนชั้นแรงงานในระบบทุนนิยมอุตสาหกรรม แตกต่างจากชนชั้นสูงหรือชนชั้นกลางที่มักปรากฏในรูปแบบศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ที่ดูมีเทคนิคการวาดคล้ายๆกัน ผลงานของเซอรานั้นต้องอาศัยความสามารถของดวงตาและจิตใจของผู้ชมในการผสมผสานจุดสีที่สมบูรณ์

ทำให้ภาพวาดของเขาจึงดูเป็นธรรมชาติ เขาเป็นหนึ่งในศิลปินกลุ่มแรกๆที่ใช้ทฤษฎีสื่ออย่างเป็นระบบ ผลงานของเขายังมีอิทธิพลต่อศิลปินหลายคนจนทำให้ศิลปะแบบ Neo-Impressionism ถูกบัญญัติขึ้นทั้งหมดนี้เป็นความเชื่อที่ว่าจิตรกรสามารถใช้สีเพื่อสร้างความกลมกลืนและอารมณ์ในงานศิลปะได้ เช่นเดียวกับนักดนตรีที่ใช้ความแตกต่างและความผันแปรเพื่อสร้างความกลมกลืนในดนตรี (GroundControl 2565)

เซอร์วาได้มีกระบวนการทำงานทางจิตรกรรมที่อาศัยในเรื่องของทฤษฎีสื่อเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องของการวางระบบแบบแผนของการใช้สีในผลงานทางจิตรกรรม การสร้างระยะจากสีโดยถอดค่าน้ำหนักออกไป การแยกเฉดสีออกมาเฉดสีเฉพาะต่างๆจากการศึกษาทฤษฎีสื่อ โดยมองว่าการใช้สีเปรียบเสมือนกับวิทยาศาสตร์ต้องมีการเรียนรู้ ทดลอง ทำความเข้าใจ เพื่อที่จะได้ผลลัพธ์ที่ดีออกมา

ภาพที่ 2 (Bathers at Asnières) , Georges Seurat
ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/Bathers_at_Asnieres

ภาพที่ 3 (A Sunday Afternoon on the Island of La Grande Jatte), Georges Seurat

ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/บ่ายวันอาทิตย์บนเกาะลากร็องด์ฌัตต์>

3. Marc Chagall

Marc Chagall ที่ถูกขนานนามว่าเขาเป็นศิลปินจิตรกรรมในลัทธิศิลปะแบบบาศกนิยมหรือ Cubism ภาพวาดผลงานของชากาลมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นภาพวาดลายเส้นอันชวนฝันที่ประกอบไปด้วยนางฟ้า วัว และคนบินได้ที่อาจจะดูเป็นเหมือนกับอีกหนึ่งลัทธิ ลัทธิประทับใจ (Impressionism) แต่เขาไม่ยอมรับทั้งสองลัทธินี้เพราะเขาเพียงต้องการปล่อยให้ภาพวาดของเขา ยังคงความเสรี ปล่อย รั้าให้ และภาวนาต่อไป

มาร์ก ชากาล เขาเคยผ่านวิกฤตความตายตั้งแต่มายังเป็นเด็กทารกมาก่อนตั้งนั้นเขาจึงกลัวการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เขาอยากใช้ชีวิตอยู่ภายใต้ความฝัน เพื่อครุ่นคิดคำนึงถึงความรัก และถ่ายทอดออกมาผ่านภาพวาดโดยผลงานของชากาลนั้นเขาได้แรงบันดาลใจมาจาก ทิวทัศน์และความทรงจำถึงบ้านเกิดที่ฝังแน่นอยู่ในห้วงความคิดส่งผลให้งานของเขามีเอกลักษณ์ที่แตกต่างออกไปจากงานบาศกนิยมทั่วไป โดยให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านสีสัน และถ่ายทอดเรื่องราวผ่านภาพที่ทำให้เกิดความรู้สึกถึงนิทานพื้นบ้านและบทกวี และต่อมาผลงานของเขาถูกขนานนามว่าเป็นศิลปะเหนือธรรมชาติ (Supernatural) เกิดจากการที่เขาว่าดผู้คนลอยขึ้นไปยังท้องฟ้า โปสท์ วัว บินได้ ซึ่งเป็นภาพวาดที่เหมือนกับความฝันเหล่านั้นนั้นถูกสะท้อนถึง ความคิดถึงบ้าน และความรู้สึกแปลกแยกจากการอาศัยอยู่ในมหานครใหญ่โดยยังคงภาพธรรมชาติและวิถีชีวิตอันเรียบง่ายจากบ้านเกิดที่ฝังอยู่ลึกภายในจิตใจ ดังที่ชากาลได้เคยอธิบายว่า “บ้านของฉันดำรงอยู่ในจิตวิญญาณของฉัน” นอกจากบ้านและทิวทัศน์บ้านเกิดแล้ว แรงบันดาลใจที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ เบลลา ภรรยาคนแรกของชากาล อย่างภาพวาดหนึ่งของเขากับภรรยาที่ดังมากนั้นคือภาพวาด (Over the town) 1918 ที่เบลลาและเขากอดกันลอยไปสู่ท้องฟ้า และผลงานชิ้นสำคัญของชากาลในช่วงท้ายชีวิตนั้นก็คือ การ

วาดเพดานโรงอุปรากรแห่งปารีส ที่เขาสาธิตใส่จินตนาการและลายเส้นชวนฝัน พาให้นักวิจารณ์ศิลปะ ในยุคนั้นออกมาบอกว่า ซากาลนั้นคือศิลปินที่ ห่วย และยากที่จะอธิบายว่าผลงานของเขาเป็นศิลปะ ประเภทใด ซึ่งนั่นซากาลมองว่าศิลปะนั้นอยู่เหนือจิตวิญญาณใดๆทั้งสิ้น ปล่อยให้มันทะลุเสื้อผ้าใบ สี่เหลี่ยมของมันอย่างอิสระ (GroundControl 2566)

กระบวนการคิดการทำงานของซากาลจะเป็นในเรื่องของแรงบันดาลใจที่ได้รับมาจาก สภาพแวดล้อม ทิวทัศน์มาจากถิ่นกำเนิดเป็นตัวในการผลักดันเรื่องราวไปสู่สถานะต่างๆและหยิบจับ นำความรู้สึกที่เกิดขึ้นในช่วงชีวิตมาถ่ายทอดผ่านทางผลงานจิตรกรรมในทั้งในรูปแบบมิติของความฝัน ที่เหนือจริงนั้นคือการสร้างสภาวะมิติใหม่ของจินตนาการนอกจากนี้ยังได้รูปแบบของการลดทอน รูปร่างรูปทรงเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทรูปแบบของความทรงจำและความฝันที่ฝังอยู่ในจิตใจ

ภาพที่ 4 (The Magic Flute) , Marc Chagall

ที่มา : <https://groundcontrolth.com/blogs/marc-chagall>

ภาพที่ 5 (Over the town) , Marc Chagall

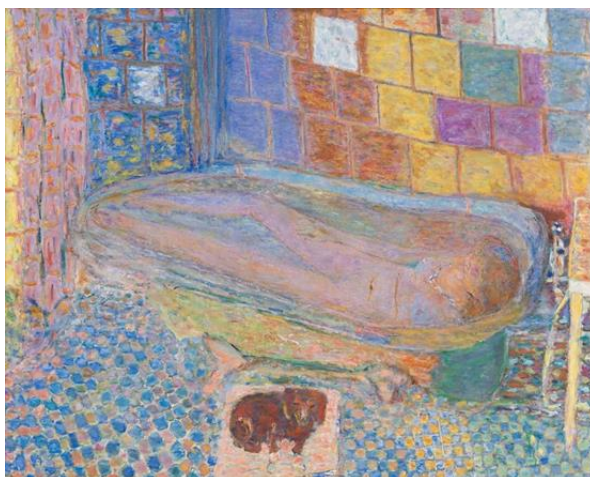
ที่มา : <https://www.marcchagall.net/over-the-town.js>

4. Pierre Bonnard

ปีแยร์ บอนนาร์ เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศสในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 และ 20 เขามีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่าทางสัญลักษณ์และจิตวิญญาณซึ่งช่วงแรกบอนนาร์ได้ศึกษาในเรื่องด้านกฎหมายและจบการศึกษาเป็นทนายความแต่ขณะเดียวกันเขาก็เข้าศึกษาศิลปะและเปลี่ยนใจมาเป็นอาชีพศิลปินแทน

โดยผลงานของบอนนาร์มีลักษณะเด่นคือ การใช้สีที่จัดโดยเฉพาะบริเวณฝีแปรงที่สั้นและจุดที่ใกล้ การวางองค์ประกอบของภาพมักซับซ้อน ที่ส่วนมากมักจะเป็นการเขียนภายในห้องที่มีแสงอาทิตย์สาดสว่างเข้ามา และสวนที่เต็มไปด้วยเพื่อนฝูงและครอบครัวซึ่งเป็นทั้งภาพที่มีเรื่องราวและเป็นอัตชีวประวัติ ภรรยาของบอนนาร์มักจะปรากฏในภาพเป็นเวลานาน มักจะถูกวาดจากการนั่งที่โต๊ะในครัว กับอาหารที่ยังเหลืออยู่ หรือเปลือยเช่น ภาพที่ภรรยาอนอนอยู่ในอ่างน้ำชื่อภาพว่า (Nude in Bathtub) และรวมถึงการวาดภาพเหมือนตนเอง หรือ ภูมิทัศน์และภาพนิ่งที่มักจะเป็นดอกไม้และผลไม้ ตัวของเขานั้นไม่ได้วาดจากแบบจริงแต่จะร่างสิ่งที่ต้องการเขียน หรือจากภาพถ่าย โดยการจดรายละเอียดเรื่องสีและจดจำความรู้สึกสถานการณ์สิ่งเหล่านั้นออกแบเรื่องการใช้สีแล้วกลับไปเขียนจากบันทึกภายในห้องเขียนภาพ (Mattis 2552)

สิ่งที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากบอนาร์คือ วิธีการกระบวนการคิดการทำงานของบอนาร์ที่ ชับซ้อนนำมาสู่การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมที่ตงามจากการสร้างชุดสี ทีแปรง หรือแม้กระทั่งใน รูปแบบการหยิบนำสถานการณ์ที่คุ้นเคยหรือพบเห็นมาถ่ายทอด โดยตัวของข้าพเจ้านั้นก็ได้มีการหยิบ นำการจดจำบางอย่างกับสิ่งที่ปะทะตรงหน้าเข้าสู่การสำรวจใจความสำคัญกับสิ่งที่เกิดขึ้นมา สร้างสรรคผลงานผ่านการคิดวิเคราะห์ชุดสีให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่ล้วนแตกต่างกันออกไป

ภาพที่ 6 (Nude in Bathtub) , Pierre Bonnard

ที่มา : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Pierre_Bonnard,_c.1940-1946,_Nude_in_Bathtub,_oil_on_canvas,_122.56_x_150.50_cm,_Carnegie_Museum_of_Art.jpg

ภาพที่ 7 (Dining room in the country) , Pierre Bonnard

ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/Dining_Room_in_the_Country

บทสรุป

จากศิลปินที่ข้าพเจ้ายกมาข้างต้นแต่ละคนล้วนมีวิธีการหยิบนำเอาสถานการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้นมาเป็นตัวถ่ายทอดผ่านทางผลงานจิตรกรรมแต่ละคนล้วนมีวิธีการทำงานกระบวนการที่ต่างกันออกไปตามแต่ละบุคคล (ไอติลอน เรดอน) เป็นการทำงานที่มีการหยิบนำวิธีการทำงานในด้านการปรากฏมิติของสีกลางใช้ค่าน้ำหนักที่เป็นกลางคลี่คลายรูปทรงของวัตถุใช้ความรู้สึกภายในเป็นตัวถ่ายทอดเรื่องราว (ฌอร์ฌ-ปีแยร์ เซอรา เป็นการทำงานที่ใช้ทฤษฎีสีในเชิงวิชาการและวิทยาศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้อง เซอรา มีการวางแผนในกระบวนการทำงานที่หยิบนำสีเข้ามาใช้ และใช้สีเป็นตัวสร้างระยะภายในผลงานและคิดค้นวิธีการทำงานของสีออกมาผ่านฝีแปรงการแต้มหรือจุดสีเพื่อเป็นมิติลวงตาในการทำงานของสี (มาร์ก ซากาล) เป็นการทำงานที่มีการหยิบนำมิติของความพุ่งฝัน สถานการณ์แห่งโลกจิตใต้สำนึก มาสร้างสรรค์เรื่องราวเพื่อกลบเกลื่อนความเศร้าภายในชีวิตที่เขาต้องเผชิญกับสถานการณ์อันยากลำบาก รูปแบบงานจะเป็นการลดทอนรูปร่างรูปทรงเพื่อให้เข้ากับตัวผลงานของความฝันในโลกจิตใต้สำนึกและความเลือนรางในบางสิ่ง (ปีแยร์ บอนาร์) เป็นกระบวนการทำงานจากการคิดวิเคราะห์ในการสร้างชุดสีเป็นหลักมีการหยิบนำสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของเขาถ่ายทอดผ่านผลงานจากการ มองเห็นสิ่งที่อยู่ตรงหน้าจับนำความรู้สึกเขามา คิดวิเคราะห์การสร้างชุดสีให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นเหล่านั้นผ่านการใช้ฝีแปรงที่แปรเปลี่ยนไปอย่างหลากหลาย

ผลจากการศึกษาทำให้เห็นวิธีการทำงานกระบวนการคิดของศิลปินที่ต่างกันไป ทำให้มองเห็นถึงใจความสำคัญของทฤษฎีสีที่เข้ามาเกี่ยวข้องภายในผลงานจิตรกรรมซึ่งเป็นสิ่งสำคัญหลักที่ตัวข้าพเจ้ามีการหยิบนำมาใช้และการสร้างบรรยากาศการแปรค่าอารมณ์ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานออกมาในรูปแบบที่หลากหลาย โดยการมองเห็นอารมณ์เป็นหลักมากกว่าการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ทำให้มองเห็นคุณค่า ความงาม และความหมายของการสร้างสรรค์ผลงาน ที่อารมณ์ทั้งความสุข ความทุกข์ ความรัก หรือแม้แต่ความโศกเศร้าเสียใจ นั้นเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนล้วนต้องเผชิญเพราะคือความเป็นจริงของชีวิตที่ทุกคนพึงมี การแสดงอารมณ์ออกมาผ่านผลงานงานศิลปะก็เปรียบเสมือนการปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกที่อัดอั้นภายในใจออกมาก่อให้เกิดเป็นสุนทรียะทางความงามอีกอย่างหนึ่งที่ล้วนแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล

บทที่ 3

แนวคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า ภายใต้หัวข้อ “บรรยากาศสี่สัณแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ” ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานโดยมีที่มาจาก การสำรวจสภาวะอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นแต่ละช่วงจังหวะชีวิตของตนเอง ทั้งช่วงที่มีความสุขมาก สภาวะอารมณ์กลางๆ ไปจนถึงช่วงที่ทุกข์มาก หรือแม้แต่ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในชีวิต มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน และผลงานที่เกิดขึ้นนั้นล้วนมาจากการก่อเกิดสภาวะอารมณ์ในแต่ละช่วงเวลาโดยหยิบนำภาพความทรงจำ ความรู้สึกนึกคิดมาเป็นตัวถ่ายทอดผ่านผลงานทางจิตรกรรม ส่งผลไปตามเป้าหมายที่วางไว้

ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ

ในการสร้างสรรค์ผลงานในชุดวิทยานิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ส่วนตัวโดยตรงโดยที่ชีวิตพลิกผันก่อเกิดความไม่แน่นอนของชีวิตที่เราประสบพบเจอกับปัญหาและไม่สามารถหาทางออกได้จึงเป็นการมองย้อนกลับไปหาอดีตความทรงจำ สถานที่ หรือคำพูดที่ปลอบประโลมจิตใจมาเป็นส่วนช่วยจึงก่อเกิดเป็นการสร้างสรรค์ผลงานภายใต้วิทยานิพนธ์ชุด “บรรยากาศสี่สัณแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ”

บางครั้งที่ตัวของข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตอย่างไม่ระมัดระวังกับบางสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นก็เป็นต้นเหตุของความทุกข์ที่ไม่สามารถหาหนทางแก้ไขได้ ถึงแม้จะได้แต่ก็ยากลำบากมีแค่ตัวเราที่ต้องหาหนทางในการดำรงชีวิตอยู่ต่อไปซึ่งบางครั้งสิ่งเล็กน้อยที่เกิดขึ้นภายในจิตใจจากการพบเห็นหรือสัมผัสก็ทำให้จิตใจที่มีแต่ความทุกข์ปกคลุมได้ทุเลาลงบ้างแม้เพียงน้อยนิดก็ยิ่งดี ตัวข้าพเจ้านั้นได้ปะทะกับความรู้สึกต่างๆที่เกิดขึ้นได้ไวม่ว่าจะเป็นในด้านของความสุขหรือความทุกข์จึงจับต้องความรู้สึกกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้ไวมแต่ยังคงเป็นเพียงการเก็บความรู้สึกจากความทุกข์ไว้ในจิตใจเอาไว้โดยไร้ทางออกอัดแน่นจนเกิดเป็นอาการเจ็บป่วยไข้ทางจิตใจ ข้าพเจ้าจึงเข้าสู่กระบวนการจดบันทึกเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นผ่านตัวอักษรเพื่อหาพื้นที่ระบายเปรียบเสมือนการสร้างพื้นที่บทรสทนากับตนเองจนทุเลาลงจึงเกิดเป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่ล้วนมาจากการทำความเข้าใจและปรับสภาวะอารมณ์อารมณ์ที่อยู่ในจิตใจอย่างรู้เท่าทันในปัจจุบัน จึงทำให้เข้าสู่กระบวนการทางศิลปะคือการสำรวจเบื้องลึกของจิตใจไม่ว่าจะเป็นทั้งประสบการณ์หรือสภาวะความทรงจำที่มีสมาหลักการทางจิตวิทยาที่ข้าพเจ้าได้มี

การหยิบนำมาใช้ภายในผลงานทางจิตรกรรมเป็นส่วนเกี่ยวข้องโดยข้าพเจ้าได้มีการศึกษาในด้านทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้สึกที่สีนั้นล้วนมีส่วนสัมพันธ์กับความรู้สึกทั้งในแง่ของความทุกข์และความสุข

โดยข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในเรื่องของการสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกสามัญธรรมดาของมนุษย์ที่มาจากประสบการณ์ความทรงจำของข้าพเจ้าโดยในบางครั้งความทรงจำต้องอาศัยการจดจำบางอย่างที่ควรค่าแก่การจดจำโดยปริยายไม่ว่าจะเกิดขึ้นทันทีหรือในเวลาที่เหมาะสมโดยสภาวะอารมณ์ความรู้สึกนั้นก็พื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ที่ล้วนเกิดขึ้นแต่ละช่วงจังหวะของชีวิตทั้งในด้านความสุขหรือความทุกข์ที่เกิดขึ้น ซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานนั้นจะไม่ได้เจาะจงไปในด้านของสุขหรือทุกข์ แต่จะพูดถึงทั้งสองด้านที่ซ้อนทับกันไปมาจนเกิดสภาวะความรู้สึกใหม่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นถึงความประมาทในการใช้ชีวิตทำให้ตัวข้าพเจ้าต้องปรับตัวและรู้สภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นหาหนทางแก้ไขเรียนรู้และเข้าใจความเป็นจริงของมนุษย์ที่ต้องพบเจอ

รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานการสร้างสรรค์ในชุดนี้เป็นผลงานที่ถ่ายทอดผ่านทางจิตรกรรม2มิติ โดยใช้กระบวนการทางเทคนิคสีน้ำมันลงบนเฟรมผ้าใบ ที่ใช้เทคนิควิธีการที่แตกต่างกันในแต่ละชิ้นงานโดยถ่ายทอดสีและรูปทรงผ่านทางสภาวะของจิตใต้สำนึกที่รับรู้ถึงสภาวะอารมณ์ความรู้สึกที่ล้วนแตกต่างกันไปในแต่ละสถานการณ์ที่ปะทะกับสิ่งตรงหน้าเกิดเป็นการรับรู้เกี่ยวพันกับความทรงจำ โดยตัวผลงานจิตรกรรมมุ่งเน้นไปที่การจัดองค์ประกอบ และสีสันทันที่เกิดขึ้นจากการบอกเล่าสถานการณ์สภาวะอารมณ์ที่พบเจอโดยได้ส่วนมากถ่ายทอดการบอกเล่าโดยในเรื่องของสีเข้ามาใช้เพื่อเป็นตัวหลักดันเรื่องราวไปสู่สภาวะนั้นไม่เพียงแต่การบอกเล่าจากความทุกข์แต่ยังคงบอกเล่าถึงความสุขที่เกิดขึ้นผ่านความทรงจำที่ดีภายในส่วนลึกของจิตใจ

วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

1. **แรงบันดาลใจ** จุดเริ่มต้นมาจากการประสบพบเจอปัญหาารุมเร้าภายในชีวิตจนต้องหาทางออกเพื่อระบายออกมา คือการจดบันทึกชีวิตประจำวันกับปัญหาที่พบเจอเปรียบเสมือนการสร้างบทสนทนาผ่านข้อความตัวอักษร ไม่ว่าจะเป็นการจดบันทึกในด้านของความสุข หรือแม้แต่ว่าความทุกข์ที่เกิดขึ้น หรือไม่ว่าจะเป็นการจดบันทึกสิ่งประทับใจ

เล็กๆน้อยๆที่พบเจอในระหว่างการเดินทางของชีวิต การจดบันทึกเปรียบเสมือนการได้ปลดปล่อยความรู้สึก และการทำความเข้าใจชีวิตที่เราต่างต้องพบเจอกับสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น

2. **การร่างภาพ** โดยผลงานของข้าพเจ้านั้นส่วนมากมาจากจิตใต้สำนึกที่มีการศึกษาในเรื่องของทฤษฎีสีเข้ามาใช้ภายในผลงาน เพื่อให้สอดคล้องกับหัวข้อ “บรรยากาศสีแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ” จึงจำเป็นที่จะต้องใช้สีที่พละเบาโล ฟุ้งฝัน ข้าพเจ้าจึงใช้สีชอล์กหรือสีน้ำเป็นการร่างภาพส่วนใหญ่เพื่อให้สอดคล้องกับตัวเนื้องานที่ต้องการถ่ายทอดออกมาถึงสภาวะที่เกิดขึ้น
3. **การสร้างสรรค์ผลงาน** เมื่อภาพร่างสมบูรณ์เกิดมาเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจากกระบวนการเทคนิคสีน้ำมันที่แต่ละชิ้นงานจะพูดถึงความรู้สึกที่ต่างกัน เทคนิควิธีการจึงล้วนแตกต่างกันออกไป
4. **นำเสนอผลงาน** เมื่อผลงานเสร็จสมบูรณ์จะติดตั้งผลงานนำเสนอกับอาจารย์เพื่อฟังข้อวิจารณ์คำแนะนำ และนำไปปรับใช้ในการพัฒนาผลงานในภายภาคหน้าได้อย่างสมบูรณ์

ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. **สถานที่** ข้อมูลที่ได้นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานส่วนใหญ่นั้นมาจากพื้นที่ชนบทเป็นส่วนใหญ่ซึ่งเกิดมาจากความคุ้นเคยจากการอยู่อาศัยที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดี การได้อยู่กับครอบครัว หรือแม้แต่วิวทัศนียภาพงามจากพื้นที่ชนบทก็เป็นส่วนเกี่ยวข้องในการจดจำไม่ว่าจะเป็นความสุขหรือแม้แต่ความทุกข์ที่เกิดขึ้นเรามักจะนึกถึงพื้นที่ ที่ทำให้เราสบายใจหรืออุ่นใจเป็นหลุมหลบภัยให้ร่างกายและจิตใจได้พักพิงนั่นคือพื้นที่ชนบทที่ทำให้ข้าพเจ้าสนใจในความงามโดยแท้และความเป็นจริงโดยไม่ได้ผ่านการปรุงแต่งสิ่งอื่นใดมากมายจนเกินไป จนเกิดเป็นความประทับใจและจดจำได้ดี ไม่ว่าจะเป็นสีสันบรรยากาศความอบอุ่นที่รายล้อมรอบตัว วิธีชีวิตการเป็นอยู่ที่เรียบง่าย กิจกรรมที่ได้ทำกับครอบครัว นั้นล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานเพราะมาจากประสบการณ์จริง

ภาพที่ 8 ภาพพื้นที่ชนบท

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

2. **การจดบันทึก** ข้าพเจ้าพึ่งได้สนใจในการจดบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในชีวิตประจำวันหลังประสบพบเจอกับปัญหาที่เราไม่สามารถหาทางออกให้กับตนเองได้ การจดบันทึกก็เป็นอีกอย่างที่ทำให้ตัวของข้าพเจ้าเรียนรู้ทำความเข้าใจตนเองได้ดีขึ้น การจดบันทึกของข้าพเจ้านั้นไม่ใช่เพียงการจดบอกเล่าความรู้สึกของตนเองอยู่ฝ่ายเดียว ได้มีการจดถึงคำพูดของคนอื่นที่เป็นส่วนช่วยในการปลอบประโลมจิตใจ และจดบันทึกเรื่องราวของคนอื่นที่เราพบเจอนำมาเป็นความรู้หรือบทเรียนชีวิตได้เพื่อให้ตัวเราใช้ชีวิตอย่างระมัดระวังและมีสติจนทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำสิ่งเหล่านี้มาต่อยอดสร้างสรรค์ผลงานทางจิตรกรรมในด้านของแนวคิด

ภาพที่ 9 การจดบันทึกเรื่องราว

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

3. **ประสบการณ์และความทรงจำ** ในบางครั้งคนเราต่างต้องไขว่คว้าหาสิ่งมาปลอบประโลมจิตใจ และประสบการณ์กับความทรงจำของคนเราก็เป็นส่วนช่วยอีกหนึ่งอย่างที่ทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้ ในการจดจำสิ่งที่ผิดพลาดในชีวิตเพื่อเป็นบทเรียนต่อไปในวันข้างหน้าในการพึงระวังการใช้ชีวิต หรือในบางครั้งความสุขก็มักจะมาไวและหมดไปไวเฉกเช่นกัน ข้าพเจ้าจึงนำประสบการณ์และความทรงจำเหล่านี้มาเป็นตัวแปรในการถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกที่ผ่านมา ที่มนุษย์ในสังคมคนหนึ่งต่างต้องพบเจอกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตนำไปสู่สภาวะอารมณ์ต่างๆที่เปลี่ยนแปลงไปมา

สถานที่ประทับใจที่ข้าพเจ้าสำรวจค้นคว้าทำความเข้าใจกับความรับรู้ที่ที่เกิดขึ้นในตลอดระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา

ภาพที่ 10 สถานที่ชนบทในจังหวัดสิงห์บุรี

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

สถานที่ชนบทในจังหวัดสิงห์บุรีเป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าอาศัยและเติบโตมา มีความรู้สึกผูกพันและเป็นทีที่ปลอบประโลมใจให้กับตัวของข้าพเจ้า เพราะมีครอบครัวอยู่ที่นี่ให้ความรู้สึกถึงความรัก ความสงบ ความอบอุ่น หรือบางทีความทุกข์ก็เกิดขึ้นที่นี่ด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 11 สถานที่ชนบทในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

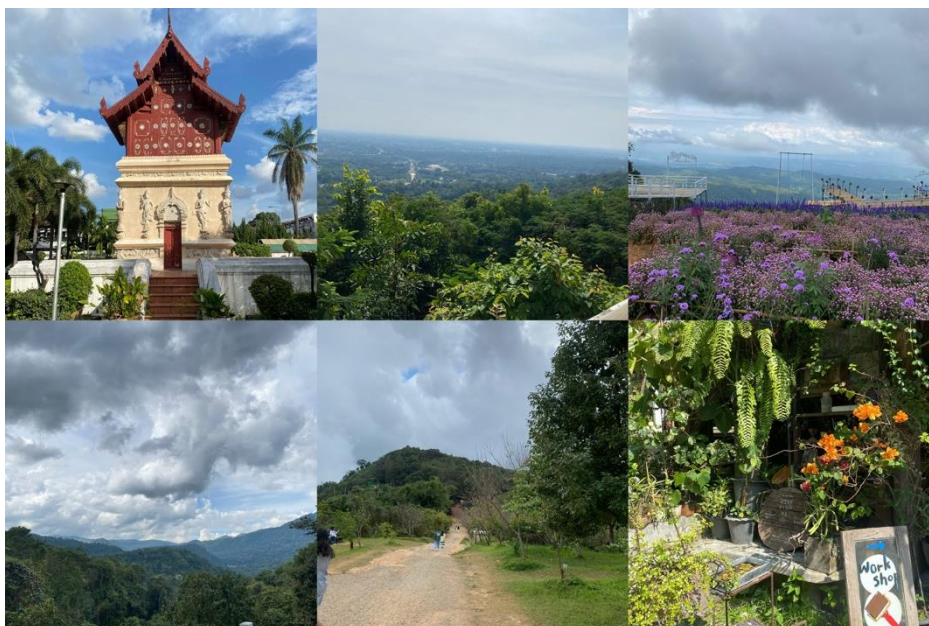
สถานที่ชนบทในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าเกิด และไปมาหาสู่ตั้งแต่เด็กจนโตที่นี่ให้ความสงบและอบอุ่น มีธรรมชาติสายลมและใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายที่นี่ ยังคงมีอนุรักษ์วัฒนธรรมแบบคนสมัยโบราณอยู่บ้าง ข้าพเจ้าจึงมองเห็นในความงามของธรรมชาติและขนบธรรมเนียมที่สืบต่อกันมา

ภาพที่ 12 หมู่บ้านญี่ปุ่น (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

สถานที่หมู่บ้านญี่ปุ่น เป็นสถานที่ที่ทำให้ข้าพเจ้าจดจำและคิดถึงมาตลอด เพราะเป็นสถานที่ที่บรรยากาศอบอุ่น ผู้คนไม่พลุกพล่านจนเกินไปทำให้เกิดความรู้สึกสงบ เบาสบายรายล้อมไปด้วยธรรมชาติที่สูงโปร่ง เป็นพื้นที่เยียวยาจิตใจที่สำคัญอีกที่หนึ่งของข้าพเจ้า

ภาพที่ 13 สถานที่จังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

จังหวัดเชียงใหม่เป็นครั้งแรกที่ตัวของข้าพเจ้าได้มา ข้าพเจ้ารู้สึกเปิดโลกทัศน์ในมุมมองใหม่ อีกหนึ่งมุมมองวัฒนธรรมที่สวยงาม ทิวเขาธรรมชาติที่รายล้อม ทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นถึงความงามในบรรยากาศที่แตกต่างไปจากเดิม ให้ความรู้สนุกสนานกับการเดินทาง ความสงบจากป่าไม้ ภูเขา รวมถึงความเป็นเอกลักษณ์ทางภาษา เป็นอีกสถานที่ที่ให้ความทรงจำที่ดีต่อตัวของข้าพเจ้า

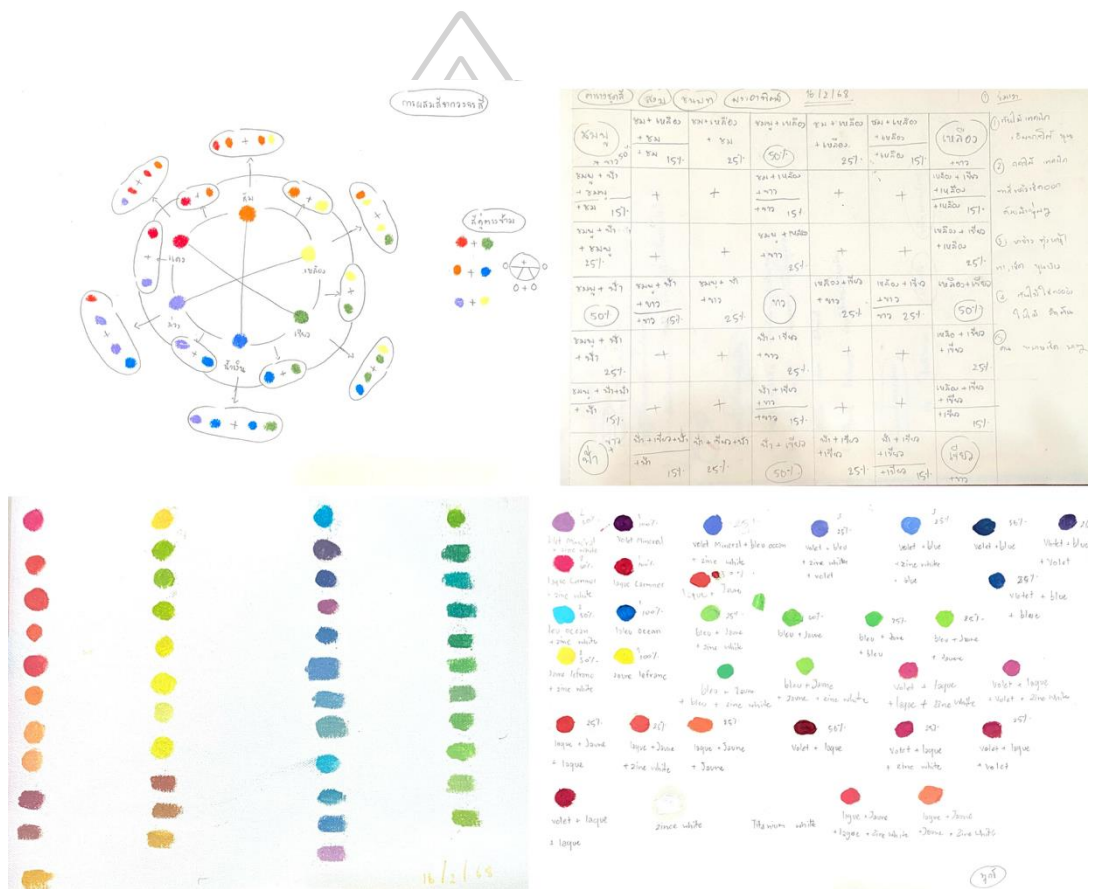

ภาพที่ 14 สถานที่จังหวัดนครนายก

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

จังหวัดนครนายกเป็นอีกสถานที่ที่สำคัญต่อตัวของข้าพเจ้า เพราะเป็นช่วงที่ข้าพเจ้ามีความทุกข์ต่อตนเอง ข้าพเจ้าจึงเลือกสถานที่ที่ให้แ่การพักผ่อนในช่วงระยะเวลาสั้น ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกผ่อนคลายลงบ้างเมื่อเห็นแม่น้ำลำธาร และสีเขียวของต้นไม้ใบหญ้าทำให้จิตใจของข้าพเจ้าเบาสบายลงและสดชื่นขึ้นคลายจากความทุกข์ที่กักตุนภายในใจ

4. การศึกษาค้นคว้าในด้านของสี โดยผลงานของข้าพเจ้านั้นการใช้สีเป็นส่วนสำคัญภายในผลงานเพื่อที่จะสะท้อนการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกผ่านทางสี โดยตัวข้าพเจ้าได้มีการศึกษาค้นคว้าในหลักของการใช้สีจากลัทธิศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ โดยมีการใช้สีในค่าน้ำหนักกลางและใช้สีเป็นตัวการสร้างระยะ ลำดับต่อมาข้าพเจ้าได้ศึกษาในการใช้สีคู่ตรงข้ามเพื่อให้เกิดมิติของแสงเมื่อสีคู่ตรงข้ามนั้นเกิดการทับซ้อนกันจะเกิดแสงหลังจากนั้นตัวข้าพเจ้าได้มีการสร้างตารางชุดสีขึ้นมาใหม่เพื่อที่จะใช้ภายในผลงานที่มีสภาวะอารมณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละชิ้นงาน

ภาพที่ 15 การสร้างตารางชุดสี

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน

จากการรวบรวมข้อมูลทุกอย่างเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าล้วนทำความเข้าใจกับตนเองว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ให้ความสนิใจนั้นสามารถนำมาพัฒนาต่อยอดผลงานต่อไปได้ ซึ่งข้อมูลที่ข้าพเจ้านำมาใช้ภายในผลงานนี้ล้วนมาจากตัวตนของข้าพเจ้าทั้งสิ้นคือการมองโลกอย่างเข้าใจและการมองเห็นสิ่งเล็กน้อยที่เกิดขึ้นในชีวิตอย่างเข้าใจในความเป็นไปตามธรรมชาติของตัวมันเองจึงหยิบนำข้อมูลเหล่านี้มาเป็นตัวผลักดันผลงาน ในลำดับแรกคือการสังเกตอารมณ์ความรู้สึกของตนเองในด้านบวกและด้านลบส่งผลต่อความรู้สึกในตอนนั้นอย่างไรอาจจะนำไปนึกถึงประสบการณ์ชีวิตที่ดี หรือการประสบปัญหากับความทุกข์ภายในความทรงจำสู่การจดบันทึกกับสิ่งที่เกิดขึ้นผ่านตัวอักษรเพื่อเป็นสิ่งย้ำเตือน หรือเขียนเพื่อการปลดปล่อยความรู้สึกจากนั้นนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นตัวในการถ่ายทอดอารมณ์แสดงออกผ่านงานจิตรกรรมเพื่อบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกที่ตัวข้าพเจ้าได้พบเจอมาเปรียบเสมือนกับมนุษย์คนหนึ่งที่เป็นตัวแทนในการถ่ายทอดแสดงสภาวะอารมณ์ออกมาสู่งานศิลปะ

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์นี้ขึ้นงานแต่ละชั้นล้วนมีวิธีการทำงานที่แตกต่างกันออกไป โดยข้าพเจ้านั้นคำนึงถึงสภาวะอารมณ์ความรู้สึกที่สร้างสรรค์ในแต่ละชั้นงานเป็นหลัก

1. **การเตรียมเฟรมผ้าใบ** ในผลงานแต่ละชั้นล้วนใช้เฟรมผ้าใบที่ขนาดแตกต่างกันออกไปตามภาพร่างผลงานที่ถูกเตรียมไว้
2. **การสร้างพื้นผิวงาน** ผลงานของข้าพเจ้าจะคำนึงถึงสภาวะอารมณ์ความรู้สึกเป็นหลัก จึงมีการสร้างพื้นผิวงานที่แตกต่างกัน เช่น ความทรงจำที่สภาวะเลือนราง จะมีความเบลอไม่ชัดเจนจึงสร้างพื้นผิวของความฟุ้ง
3. **การร่างภาพผลงาน** ข้าพเจ้าร่างรูปด้วยสีชอล์กหรือสีไม้เป็นหลัก เลือกสีที่ไปในโทนเดียวกันกับงานเพื่อความกลมกลืนและสีไม่โดดจนเกินไป
4. **ขั้นตอนการลงสี** ขั้นตอนในการลงสีข้าพเจ้าได้ทำตารางสีที่จะไว้ใช้ในชั้นงานในแต่ละชั้นที่โทนสีจะแตกต่างกันออกไปตามการกำหนดสภาวะอารมณ์ความรู้สึกและบรรยากาศในชั้นงานของข้าพเจ้า
5. **ขั้นตอนการเก็บรายละเอียด** เมื่อลงสีเสร็จครบสมบูรณ์แล้วต้องมีการเก็บรายละเอียดภายในผลงานเพื่อให้งานเสร็จสมบูรณ์ครบถ้วนตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้นใช้ทัศนธาตุการสร้างสรรค์ผลงานโดยเรียงลำดับทัศนธาตุที่ปรากฏบนงานมากที่สุดไปน้อยที่สุดดังนี้

1. **สี (Colors)** สีที่ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์นั้นเป็นสีที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ เพื่อแสดงถึงสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นภายในผลงานของข้าพเจ้า โดยจะแบ่งสีไปตามสภาวะในเชิงบวกและเชิงลบไม่ได้มีการเลือกใช้ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง
2. **น้ำหนักแสงและเงา (Tone Light and Shadow)** โดยค่าน้ำหนักแสงและเงาที่ปรากฏบนผลงานของข้าพเจ้านั้นล้วนเกิดมาจากการใช้สีที่มีค่าน้ำหนักเดียวเป็นตัวสร้างระยะหรือค่าน้ำหนักของแสงและเงาจากการเขียนทับซ้อน
3. **รูปทรง (Form)** รูปทรงที่ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นรูปทรง ธรรมชาติ มนุษย์ สัตว์ และสิ่งของ เพื่อแสดงออกถึงเรื่องราวปรากฏการณ์ทางสภาวะอารมณ์ความรู้สึกจากความทรงจำ ที่มีทั้งความทรงจำทั้งในด้านบวกและด้านลบ
4. **พื้นผิว (Texture)** ผลงานของข้าพเจ้ามีการเลือกใช้พื้นผิวที่เกิดขึ้นของผิวแปร่งไปตามความเหมาะสมของงานในแต่ละชิ้น เช่น การสร้างพื้นผิวที่เบาบาง หรือขรุขระไปตามสภาวะอารมณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดลงบนชิ้นงาน เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องราวในแต่ละชิ้นงานผ่านผลงานจิตรกรรม
5. **พื้นที่ว่าง (Space)** ผลงานของข้าพเจ้านั้นจะมีพื้นที่ว่างปรากฏบนงานส่วนใหญ่ บ้างเป็นพื้นที่กว้างๆ เพื่อที่จะสามารถให้สีได้ทำงานกับพื้นที่ได้เยอะที่สุดโดยการบอกล่าเรื่องราวสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้น
6. **ตัวอักษร (Text)** โดยตัวผลงานของข้าพเจ้าถูกสร้างขึ้นมาจากการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านตัวอักษรที่ได้มีการขีดเขียนจดบันทึกเรื่องราวในชีวิตประจำที่เกิดขึ้นข้าพเจ้านับว่าเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์ผลงาน

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์

อุปกรณ์การร่างภาพ

- ดินสอ/ยางลบ
- กระดาษ
- สีชอล์ก
- สีไม้

อุปกรณ์การสร้างสรรค์ผลงานบนเฟรมผ้าใบ

- พู่กัน
- สีน้ำมัน
- เฟรมผ้าใบแคนวาส
- สีทองพ่นเจสโซ
- สีชอล์ก
- เกรียง
- น้ำยาล้างพู่กัน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าจะใช้เทคนิคสีน้ำมันเป็นหลักเขียนบนผ้าใบแคนวาสแต่ละชิ้นงานจะมีเทคนิควิธีการที่แตกต่างกันไปตามสภาวะอารมณ์ความรู้สึกของแต่ละชิ้นงาน โดยยึดขั้นตอนกระบวนการทำงานดังต่อไปนี้

1.การเตรียมพื้นผิว

โดยข้าพเจ้ามีการใช้เจสโซในการเตรียมพื้นผิว การสร้างพื้นผิวงาน ไปตามสภาวะที่ต้องการถ่ายทอดภายในผลงาน มีการใช้สีฝืดแปรงขนนุ่ม และขนแข็ง เพื่อต้องการสร้างร่องรอยของสีที่แปรงให้ปรากฏลงบนงาน

ภาพที่ 16 ขั้นตอนการเตรียมพื้นผิว

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

2.การร่างภาพ

ในการร่างภาพผลงานซ้ำๆ จะใช้สีชอล์กในการร่างเพื่อการลบออกอย่างง่ายเวลาต้องการแก้ไขภาพร่าง จะเลือกใช้โทนสีในการร่างให้เข้ากับตัวงาน

ภาพที่ 17 ขั้นตอนการร่างภาพ

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

3. ขั้นตอนการลงสี

ในกระบวนการขั้นตอนการลงสี ข้าพเจ้าจะลงสีเป็นลำดับขั้นตอน โดยผลงานของข้าพเจ้าจะไม่มีการแบ่งค่าน้ำหนักแต่จะเป็นการเขียนสีซ้อนทับกันเพื่อให้เกิดการสร้างระยะด้วยมิติของสี โดยผลงานของข้าพเจ้าจะยึดค่าน้ำหนักไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งและใช้สีผลักระยะแทน เช่น การเลือกค่าน้ำหนักที่ 3 ที่มีค่าน้ำหนักเป็นกลางไม่เข้มหรืออ่อนจนเกินไป ผลงานของข้าพเจ้าจะมีค่าน้ำหนักของสีในหมายเลข 3 ไปตลอดทั้งงาน โดยแบ่งขั้นตอนการลงสีได้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน

3.1 การลงสีขั้นแรก

โดยในการลงสีขั้นแรกข้าพเจ้าจะวางสีเป็นชั้นบรรยากาศในขั้นตอนแรกเน้นสีที่ดูสด วางสีตามองค์ประกอบต่างๆที่ได้กำหนดตามแบบภาพร่างผลงาน เป็นการใช้ที่แปร่งที่รวดเร็ว มีการใส่สีบรรยากาศลงไปเลยในขั้นตอนแรก

ภาพที่ 18 ขั้นตอนการลงสีขั้นที่ 1

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

3.2 การลงสีขั้นที่สอง

โดยในการลงสีขั้นที่สองจะเป็นการใช้ที่แปร่งระบายไปตามวัตถุเพื่อให้เกิดรูปทรงของวัตถุ นั้นๆโดยที่แปร่งจะไหลไปตามบรรยากาศที่ต้องการถ่ายทอดภายในงาน สีที่ใช้จะเป็นสีที่มีค่าน้ำหนักเป็นกลาง และพื้นผิวที่เกิดขึ้นภายในงานก็มาจากการสร้างที่แปร่งในขั้นตอนที่สอง

ภาพที่ 19 ขั้นตอนการลงสีขั้นที่ 2

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

3.3 การลงสีขั้นที่สาม

โดยการลงสีขั้นที่สามจะเป็นขั้นตอนของการใช้สีที่มีค่าความสว่างที่สุดมาใช้ในการคัดแสงให้เกิดการปลักระยะของสีค่อยๆแต้มนสีไปเรื่อยๆจนทำให้เกิดความสว่าง

ภาพที่ 20 ขั้นตอนการลงสีขั้นที่ 3

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

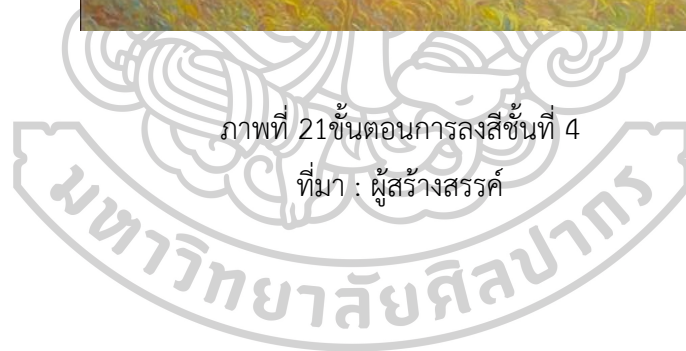
3.4 การลงสีชั้นที่สี่

โดยการลงสีชั้นที่สี่จะเป็นการเก็บรายละเอียดภายในผลงานการเติมสีเดิมแสงเพื่อเพิ่มความสว่างให้มากขึ้นอีกระดับโดยส่วนมากการลงสีชั้นที่สี่ข้าพเจ้าจะเน้นการแต้มสี จุดสี ปาดสี ให้เกิดแสงเป็นหลัก

ภาพที่ 21 ขั้นตอนการลงสีชั้นที่ 4

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

บทสรุป

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เกิดการเข้าใจในอารมณ์ของมนุษย์ที่ไม่มั่นคงทำให้ชีวิตของคนเรามีทั้งด้านที่สุขและทุกข์สิ่งเดียวที่จะทำได้ในการดำเนินชีวิตต่อไปคือการมีสติและรับรู้เท่าทันอารมณ์ ก่อเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้มีการสำรวจความรู้สึกที่เคยเกิดขึ้นจากประสบการณ์ภายใต้ความทรงจำเพื่อนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นตัวย้ำเตือนในปัจจุบันทั้งด้านสุขและทุกข์ และหยิบนำสถานที่ต่างๆที่ทำให้เกิดความรู้สึกมากมายมาเป็นตัวผลักดันเรื่องราวสภาวะอารมณ์ที่เคยเกิดขึ้น นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังมีการนำหลักการองค์ความรู้ทางด้านศิลปะและการคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลมาใช้ในการสร้างตารางชุดสีเพื่อให้เกิดการสร้างชุดสีในรูปแบบใหม่ที่เข้ากับชิ้นงานในแต่ละชิ้น เพื่อให้เกิดการสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกผ่านทางสีเส้นบรรยากาศที่แตกต่างกันออกไป

บทที่ 4

วิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “บรรยากาศสีสันแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ” ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการสร้างสรรค์ผลงานในก่อนช่วงการทำวิทยานิพนธ์ ที่ข้าพเจ้าได้มีการสำรวจวิเคราะห์ผลงานในชุดเก่าว่าตัวข้าพเจ้าเองที่จริงแล้วสนใจในเรื่องใด จากนั้นจึงนำผลงานมาวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆจนก่อให้เกิดเป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่พูดถึงสภาวะอารมณ์ และนำความคิดที่ได้เรียบเรียงแล้วมาต่อยอดพัฒนาจนเกิดเป็นผลงานในชุดใหม่ โดยเรียงลำดับระยะเวลาการสร้างสรรค์ผลงานได้ ดังต่อไปนี้

4.1 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์ ลำดับแรกข้าพเจ้าเริ่มจากการศึกษาค้นคว้ากระบวนการทำงานแนวความคิดในช่วงแรกข้าพเจ้าได้มีการสำรวจความสนใจของตัวข้าพเจ้าเองว่าข้าพเจ้าสนใจในสิ่งใดและต้องการหยิบนำองค์ความรู้ใดมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เริ่มจากการสำรวจสิ่งใกล้ตัว ความคิด ความรู้สึก และความผูกพันต่อวัตถุเป็นหลัก

โดยข้าพเจ้าได้มีการหยิบนำธรรมชาติสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคยของข้าพเจ้ามาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานโดยมีการพูดถึงธรรมชาติ ดอกไม้ พุ่มหญ้า สภาพอากาศสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก รูปแบบในการสร้างสรรค์เน้นการแสดงออกทางการใส่สัญลักษณ์เพื่อบอกเล่าเรื่องราวสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยมีการใช้สีที่มีค่าน้ำหนักเป็นกลาง เน้นการวาดดอกไม้เป็นหลักเพราะเกิดมาจากความผูกพันทางการทำอาชีพเกษตรกรรมปลูกดอกไม้ พืชพรรณ นาข้าวจากปู่กับย่าของข้าพเจ้า โดยในภาพผลงานในแต่ละชิ้นงานมีการแสดงถึงสัญลักษณ์ที่นำมาใช้เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่ต้องการแสดงออกภายในแต่ละชิ้น โดยมีการพัฒนาต่อยอดขึ้นเรื่อยๆในทุกชิ้นงานที่เกิดจากความเข้าใจไปที่ละเล็กละน้อยตามลำดับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าดังนี้

ภาพที่ 22 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : ไม่หวั่นแม้ในวันที่ฝนโปรย

ขนาด : 80 x 140 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 23 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : ผลึกกากลางใจ

ขนาด : 130 x 110 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 24 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : เพื่อนร่วมทาง

ขนาด : 130 x 130 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 25 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : เฝ้ารอเวลาระเบิดแสง

ขนาด : 40 x 40 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 26 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : ยิ่งมืดยิ่งสว่าง

ขนาด : 40 x 40 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 27 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : ฤดูกาลเก็บเกี่ยว

ขนาด : 130 x 130 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 28 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : ทွ่งแห่งความฝัน

ขนาด : 40 x120 , 30 x 30 , 40 x 40 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 29 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : Remember

ขนาด : 40 x 120 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 30 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : With Love

ขนาด : 160 x 180 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

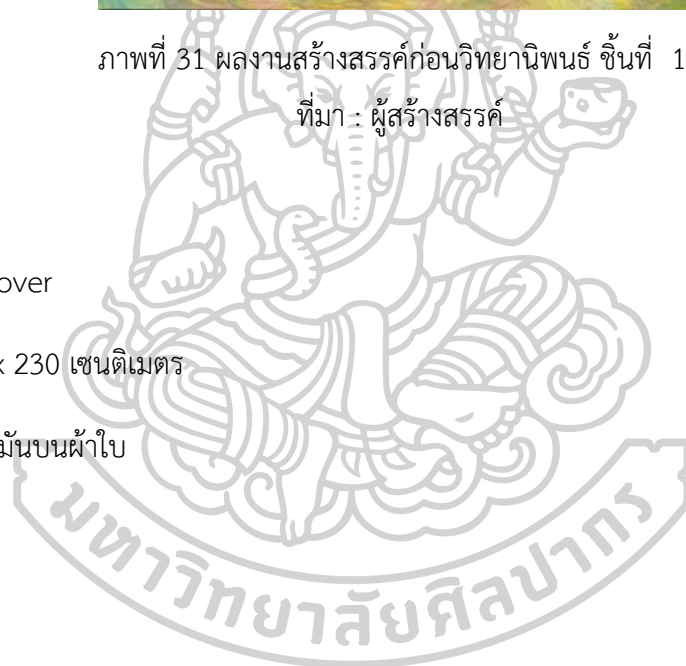
ภาพที่ 31 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 10

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : Lover

ขนาด : 140 x 230 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

4.2 การสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์นั้นข้าพเจ้าได้ต่อยอดแนวความคิดกระบวนการทำงานมาจากชุดก่อนวิทยานิพนธ์ จากกระบวนการคิดที่ข้าพเจ้าได้หยิบนำธรรมชาติเข้ามาใช้ภายในผลงานผ่านทางสัญลักษณ์ของดอกไม้ สู่การเกิดกระบวนการคิดสิ่งใหม่ที่ข้าพเจ้าเน้นพูดถึงสภาวะอารมณ์ความรู้สึกจากความทรงจำของตนเองเข้ามาใช้เพื่อเป็นตัวในการขับเคลื่อนชีวิต สิ่งนี้คือการต่อยอดที่ดีว่าจริงๆ แล้วตัวข้าพเจ้าพูดถึงความรู้สึกตนเองมาตลอดเพียงแต่ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจว่าต้องการทำอะไรในผลงานจากที่เห็นความเปลี่ยนแปลงในชุดก่อนวิทยานิพนธ์ในชิ้นงานต่อมาข้าพเจ้าเริ่มสนใจในการตัดทอนรูปร่างรูปทรงมากขึ้นและสนใจในเรื่องการใช้สีผ่านทางผลงานจิตรกรรม ตัวข้าพเจ้าได้มีการศึกษาค้นคว้าในด้านทฤษฎีของการใช้สีกับความรู้สึกมากขึ้น เริ่มมีการศึกษาในด้านการใช้สีจากศิลปินหลายๆยุค สู่การทำความเข้าใจในการสร้างตารางชุดสี และการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น ในการนำชุดสีที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นมาใช้ผ่านผลงานจิตรกรรมที่แสดงออกถึงความรู้สึกที่แตกต่างกันในแต่ละชิ้นงาน

ข้าพเจ้ามองว่าในกระบวนการทำงานของข้าพเจ้านั้นจำเป็นที่ต้องอาศัยการจดจำความรู้สึก เหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นทั้งด้านสุขและทุกข์มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานผ่านการจดจำ ไม่ว่าจะเป็นการจดจำจากการบันทึก หรือแม้แต่การจดจำทางภาพถ่าย และในการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าได้มีการตัดทอนรูปร่างรูปทรงมากขึ้นไม่ว่าจะเป็น คน วัตถุสิ่งของต่างๆที่ใช้ภายในผลงานของข้าพเจ้าเพื่อให้กลมกลืนแสดงถึงความรู้สึกในสภาวะความทรงจำ

ภาพที่ 32 ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : Along the way

ขนาด : 140 x 120 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงาน “Along the way” ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากความรู้สึก ถึงความคาดหวังกับสิ่งที่ต้องเผชิญภายในชีวิต ความเปลี่ยนแปลงภายในชีวิตนั้นย่อมก่อเกิดความรู้สึกคาดหวังถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเฝ้ารอเวลาหนทางแห่งความสำเร็จ หรือการผจญภัยกับสิ่งที่ท้าทาย

รูปแบบในการสร้างสรรค์

ภายในผลงานข้าพเจ้ามีการใส่สัญลักษณ์ของเรือเข้ามาเพื่อแทนถึงการเดินทางที่เราต้องล่องลอยไปเรื่อย ๆ เราไม่สามารถรับรู้ได้ในสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นในหนทางข้างหน้า เพียงแค่เราปรับตัวและประคับประคองไปถึงฝั่งก็เพียงพอ

เทคนิควิธีการ

เป็นการใช้สีน้ำมันลงบนผืนผ้าใบแคนวาส ที่มีการเลือกใช้โทนสีให้รู้สึกถึงความรู้สึกที่กลับผจญภัย และมีความตื่นเต้นไปพร้อมกันโดยการใช้สีผ่านผลงานจะเป็นการเขียนสีซ้อนทับกันไปเรื่อย ๆ จนเกิดเป็นมิติของแสงและสี ที่มีการเลือกใช้สีคู่ตรงข้ามทำให้เกิดแสง มีการใช้ฝีแปรงที่ปาดป้ายให้รู้สึกถึงความเคลื่อนไหว

ภาพที่ 33 ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : Before taking a shower

ขนาด : 140 x 120 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงาน “Before taking a shower” ได้เกิดขึ้นมาจากความรู้สึกถึงความเหนื่อยล้า ความยากลำบากในการดำเนินชีวิตในวันต่อๆไป แต่แค่เพียงการได้อาบน้ำชำระคราบโคลนความเหนื่อยที่หนักอึ้งกลับกลายเป็นเบาบางหายไป ประหนึ่งว่าไม่ได้เราชำระร่างกายเพียงอย่างเดียว เราชำระจิตใจอันชุ่มฉ่ำนั้นออกไปด้วย เพื่อพร้อมเริ่มต้นวันใหม่ที่อาจจะดีกว่าเดิม

รูปแบบการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ข้าพเจ้าได้เลือกการจัดวางองค์ประกอบคนที่นั่งพิจารณาตนเองผ่านทางกระจกที่ถูกปกคลุมไปด้วยผ้าสีขาวอันเบาบาง เปรียบเสมือนการได้ถูกห่อหุ้มความรู้สึกน้อยๆไว้ หลังจากการชำระล้างร่างกายจากความเหนื่อยล้า

เทคนิควิธีการ

วิธีการเป็นการใช้สีน้ำมันลงบนผืนผ้าใบแคนวาสผ่านการลองพื้นด้วยการใช้สีโทนเย็นให้ความรู้สึกถึงความสงบเบาสบาย โดยมีการแทรกสีลงไปในแต่ละจุด แทรกไปเรื่อยๆจนเต็มและคัดแสงด้วยสีที่สว่างที่สุดจนก่อให้เกิดการสร้างระยะโดยการใช้สีเป็นตัวนำ

ภาพที่ 34 ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : Dreaming of you

ขนาด : 80 x 110 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงาน “Dreaming of you” นั้นเกิดมาจากความรู้สึกจากอารมณ์ทั้งสองด้าน ทั้งของความสุข และทุกข์ ซึ่งบางครั้งนั้นในความคิดถึงก็นำมาซึ่งความเจ็บปวดได้เหมือนกัน เปรียบเสมือนการเฝ้ารอ นั้บวันรอ แต่ยังไม่มาถึงจนเกิดเป็นความกระวนกระวายใจ นำมาซึ่งการเกิดอาการเจ็บป่วยใช้ทางจิตใจ รูปแบบการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ข้าพเจ้าได้มีการแฝงสัญลักษณ์ที่ดอกกุหลาบนั้นเป็นตัวแทนของความรัก และ องค์ประกอบของเด็กผู้หญิงที่นอนถูกรายล้อมไปด้วยบรรยากาศเหมือนตกอยู่ในภวังค์ของความคิดถึง เทคนิควิธีการ

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจากสีน้ำมันลงบนผืนผ้าใบแคนวาสมีการสร้างชุดสีเพื่อนำสีคู่ตรงข้าม มาใช้ร่วมกันทำให้เกิดความรู้สึกในสภาวะอารมณ์ทั้งสองด้าน โดยมีการเขียนสีซ้อนทับกันไปมาของสีคู่ ตรงข้ามเพื่อทำให้เกิดมิติของแสง เมื่อสีคู่ตรงข้ามอยู่ร่วมกันจะเกิดเป็นภาวะสีลวงตาทำให้เห็นสีอีกสีที่ปรากฏ

ภาพที่ 35 ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : ไม่เดียวดาย

ขนาด : 30 x 40 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงาน “ไม่เดียวดาย” นั้นมีที่มาจากประสบการณ์ถึงความทุกข์ความไม่แน่นอนของชีวิต แต่สิ่งที่เป็นตัวช่วยในการปลอบประโลมความรู้สึกในช่วงระยะเวลาเหล่านั้นคือพื้นที่ชนบท ธรรมชาติที่โอบกอด เปรียบเสมือนการได้พักใจภายใต้ธรรมชาติที่รายล้อม แสงแดดอุ่นๆ ลมพัดเย็นๆภายใต้ร่มเงาที่มีแสงแดดส่องกระทบผิว

รูปแบบการสร้างสรรค์

องค์ประกอบภายในผลงานถูกจัดวางโดยมีเด็กสาวนั่งอยู่ตรงกลางถูกรายล้อมไปด้วยธรรมชาติ มวลหมู่ดอกไม้ พืชพรรณ ภายในพื้นที่ชนบทที่ได้แรงบันดาลใจมาจากพื้นที่อาศัยของข้าพเจ้า

เทคนิควิธีการ

ข้าพเจ้าได้มีการลงสีพื้นด้วยสีเขียวที่สื่อถึงความสงบ ความเป็นชนบท และมีการเขียนสีเหลืองทับเพื่อสร้างบรรยากาศของความรู้สึกสงบและสร้างความสว่างภายในผลงาน โดยใช้ฝีแปรงในการเขียนทับซ้อนกันไปมาจนเกิดมิติของแสง

ภาพที่ 36 ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : วยเยาว์

ขนาด : 40 x 40 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

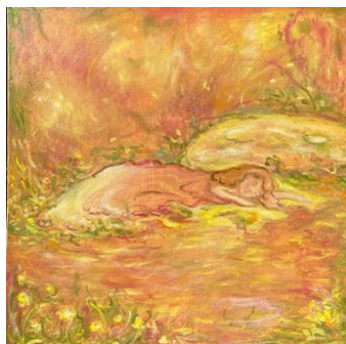
ผลงาน “วยเยาว์” นั้นได้รับแรงบันดาลใจมาจากความรู้สึกคิดถึงช่วงระยะเวลาความทรงจำในวัยเด็กมีการเล่นกับน้องสาวผู้อันเป็นที่รัก ในบางครั้งการใช้ชีวิตในระยะเวลาของการเติบโตขึ้นทำให้เราหวนนึกถึงวันวานของการไม่ต้องคิดอะไรมากมายในช่วงระยะเวลาตอนที่เรายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าคิดว่าเหนื่อยมากที่สุดของช่วงเวลานั้น คือการวิ่งเล่นกันจนเหงื่อไหล ไคล้อย

รูปแบบการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้มีการจัดองค์ประกอบ อ้างอิงจำนวนบุคคลตามชีวิตจริง สร้างองค์ประกอบที่มีความฟุ้งฝัน เหนือจริงและผล่าเบลอ เพื่อให้นึกถึงช่วงระยะเวลาของความทรงจำ

เทคนิควิธีการ

สร้างสรรค์ผลงานโดยการเขียนสีน้ำมันลงบนผืนผ้าใบแคนวาส โดยมีการใช้สีไปในทางโทนร้อนเพื่อสื่อถึงความสนุกสนานร่าเริงผ่านฝีแปรงที่มีการทิ้งที่แปรงในบางจุด เพื่อให้ความรู้สึกพรวดเบลอเปรียบเสมือนความทรงจำต่างๆ

ภาพที่ 37 ผลงานสร้างสรรค์วิธานพนธ์ ชั้นที่ 6

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : ถวิลหา

ขนาด : 40 x 40 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงาน “ถวิลหา” เป็นความรู้สึกถึงการโหยหาความสุข พื้นที่พักใจ ที่สามารถทำให้ร่างกายและใจได้เบาสบายแม้จะช่วงระยะเวลาอันสั้นก็ยิ่งดี นั่นคือการโหยหาธรรมชาติพื้นที่สงบเพียงให้ผัสสะต่างๆของร่างกายเปิดรับความเข้าใจของธรรมชาติได้เป็นอย่างดี

รูปแบบการสร้างสรรค์

โดยองค์ประกอบถูกจัดวางให้เด็กสาวนอนแนบบนพื้นดิน พื้นหญ้าที่เปรียบเสมือนการพักผ่อนอยู่กับความสงบท่ามกลางธรรมชาติที่รายล้อมโอบอุ้มปลุกคลุมความรู้สึกเมื่อยามมีทุกซ์

เทคนิควิธีการ

ในการสร้างสรรค์มีการใช้ฝีแปรงปาดป้ายให้เกิดเป็นทุ่งหญ้าเหมือนลมพัดผ่าน มีการใช้โทนสีที่ทำให้ก่อเกิดถึงสภาวะอารมณ์ของความสงบสุข

ภาพที่ 38 ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : ช่างมัน

ขนาด : 30 x 40 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงาน “ช่างมัน” ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากการมีความทุกข์ ไม่ว่าจะทุกข์จากคำพูด หรือจากความคิด การแสดงออกทางการกระทำของคนอื่นที่กระทบต่อของข้าพเจ้า ช่วงเวลาที่เกิดความรู้สึกเหล่านี้ ข้าพเจ้ามักคิดเสมอว่า ช่างมัน เดี่ยวมันก็ผ่านไป แม้เพียงจะยากหน่อย แต่มันจะต้องผ่านไปอย่างแน่นอน ไม่มีอะไรสำคัญไปกว่าความรู้สึกของตัวเอง เพียงทำให้ตัวเองพ้นทุกข์ได้ไฉน จากการให้กำลังใจของตัวเอง

รูปแบบการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้มีการจัดวางองค์ประกอบจำลองสถานการณ์พื้นที่ห้องของตนเอง มีการใช้สีไปในทางสภาวะกึ่งกลางที่ทั้งความรู้สึกทุกข์และปล่อยวางจากชุดสี สีเหลืองที่พูดถึงความสงบเข้ามาเติมเต็มในผลงาน

เทคนิควิธีการ

การสร้างสรรค์ผลงานสีน้ำมันลงบนผืนผ้าใบแคนวาส ใช้ฝีแปรงปาดป้ายให้เข้ากับตัวงานในด้านความทุกข์

ภาพที่ 39 ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : รุ่มเงา

ขนาด : 120 x 150 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงาน “ รุ่มเงา ” ได้รับแรงบันดาลใจมาจากสภาวะอารมณ์ความรู้สึกถึงความสุข ความรักความผูกพันของปู่ของข้าพเจ้าที่เปรียบเสมือนรุ่มเงาที่แข็งแกร่งตั้งแต่ที่ข้าพเจ้าจำความได้ปู่ของข้าพเจ้าทำงานไม่เคยได้หยุดพักแม้กระทั่งตอนที่ข้าพเจ้าเติบโต ปู่ของข้าพเจ้าเพียงหวังว่าครอบครัวจะไม่ลำบากหลังจากที่ท่านไม่สามารถทำไหวแล้ว

รูปแบบการสร้างสรรค์

องค์ประกอบภาพถูกจัดวางโดยข้าพเจ้าและปู่ของข้าพเจ้านั่งพักอยู่ใต้ร่มเงาของต้นไม้ใหญ่ ในพื้นที่กว้างที่ถูกรายล้อมไปด้วยทุ่งนาสีเหลืองทองอร่ามระยะเวลาการเก็บเกี่ยว ให้ถึงความรู้สึกการทำนาที่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตที่ปู่ใช้เลี้ยงชีพของครอบครัว

เทคนิควิธีการ

ในการสร้างสรรค์ใช้สีไปในทิศทางที่บ่งบอกถึงความสงบสบายจากพื้นชนบท มีการใช้ฝีแปรงที่สร้างบรรยากาศของการอยู่กลางทุ่งนาที่มีลมพัดผ่าน และใช้สีเป็นตัวการสร้างระยะจากการจุดแต้มสีซ้อนทับกันไปมา

ภาพที่ 40 ผลงานสร้างสรรค์วิद्याนิพนธ์ ชั้นที่ 9

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : ก๊ว

ขนาด : 140 x 100 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงาน “ก๊ว” มีที่มาจากความรู้สึกถึงการก๊วการสูญเสียคนที่เรารักไปซึ่งคือปู่กับย่าที่ข้าพเจ้าผูกพันมาตั้งแต่เด็กจนโต เพราะท่านทั้งสองเป็นคนเลี้ยงดู เมื่อข้าพเจ้านั้นเติบโตขึ้นท่านก็ชราลงไปเรื่อยๆจนข้าพเจ้าอดนึกถึงวันข้างหน้าที่ข้าพเจ้าต้องเผชิญกับความรู้สึกเสียใจไม่ได้เลย

รูปแบบการสร้างสรรค์

ทางวางองค์ประกอบภาพที่มีข้าพเจ้า ปู่ และย่าของข้าพเจ้าอยู่ตรงกลางของพื้นที่ ถูกใช้สีที่แสดงออกถึงความรู้สึกเศร้า ความก๊ว ผ่านการใช้สีม่วงที่เป็นตัวขับเน้นงาน ใช้สีแปร่งที่ให้ความเลือนรางที่นำไปสู่การบ่งบอกถึงวันข้างหน้าที่เราอาจจะต้องจากลา

เทคนิควิธีการ

การสร้างสรรค์ผลงานผ่านการใช้สีแปร่งที่มีการปล่อยพื้นที่ในบางจุดให้ความรู้สึกเปล่าเปลือเลือนรางนำไปสู่ความรู้สึกถึงความไม่แน่นอนของชีวิตและมีการใช้สีที่เขียนทับซ้อนกันไปมาจนก่อเกิดการสร้างมิติของสี

ภาพที่ 41 ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 10

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : ห้วงเวลา

ขนาด : 120 x 150 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงาน “ ห้วงเวลา ” นั้นเกิดมาจากความรู้สึกคิดถึงสถานที่หมู่บ้านญี่ปุ่นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้าพเจ้าไม่สามารถสลัดความรู้สึกคิดถึงเหล่านั้นออกไปได้เลยเพราะข้าพเจ้าไปที่นั่นในช่วงเวลาที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกเบื่อหน่ายในการดำเนินชีวิต ข้าพเจ้าจึงอยากพาตัวเองไปหาความสุขในที่ใหม่ๆบ้าง และที่นั่นก็คือคำตอบของความสงบที่ข้าพเจ้าตามหา ด้วยเป็นพื้นที่โปร่งเบาสบายถูกรายล้อมไปด้วยต้นไม้ใหญ่ปกคลุม มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ เลยทำให้ข้าพเจ้าอยากกลับไปสำรวจอีกครั้งหนึ่ง

รูปแบบการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้จัดองค์ประกอบภายในงานให้มีความรู้สึกเหมือนจริงคนลอยอยู่กลางอากาศให้มีความรู้สึกถึงการเดินระบำตีไม้ด่าไปกับบรรยากาศในห้วงระยะเวลาเหล่านั้นด้วยความสุขสนุกสนาน และยังแฝงถึงความคิดถึง และนำสถานที่จริงมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

เทคนิควิธีการ

ข้าพเจ้าได้มีการสร้างชุดสีในรูปแบบของสีโทนเย็นมีการใช้ค่าน้ำหนักของสีที่เป็นกลางพูดถึงสภาวะความสงบสุข ความเบาสบายในห้วงระยะเวลาเหล่านั้น ผ่านการใช้ฝีแปรงที่ปาดป้ายไปตามวัตถุทำให้เกิดความรู้สึกพลิ้วไหว

ภาพที่ 42 ผลงานสร้างสรรค์วิทย์ยานิพนธ์ ชั้นที่ 11

ที่มา : ผู้สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน : ชารวเวลา

ขนาด : 140 x 200 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงาน “ชารวเวลา” มาจากบทสรุปของการสำรวจความรู้สึกนึกคิดของตนเองว่าอันที่จริงแล้วอะไรคือการทำให้อาชีพของข้าพเจ้านั้นมีความสุข นั่นก็คือการอาศัยอยู่กับครอบครัวในสภาพแวดล้อมของความเป็นชนบทการที่ได้ใช้ชีวิตอันเรียบง่ายแต่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขของการอยู่ร่วมกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา นั่นคือความสุขในระยะยาวของข้าพเจ้า

รูปแบบการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้มีการจัดองค์ประกอบที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากพื้นที่จริงในชนบท ที่ครอบครัวต่างมีการทำหน้าที่ที่แตกต่างกัน ได้เห็นมุมมองในหลายๆมุมมองในความเป็นอยู่ของทุกคน เลยนำภาพถ่ายมาจัดวางที่แต่ละคนล้วนมีบริบทที่แตกต่างกันออกไป

เทคนิควิธีการ

ในการสร้างสรรค์ซ้ำพเจ้ามีการเลือกใช้โทนสีที่มีค่าน้ำหนักเป็นกลางแต่ใช้สีเป็นตัวการสร้าง
ระยะภายในผลงาน สีที่เลือกใช้ให้ความรู้สึกถึงความสุข ความสงบ ถ่ายทอดผ่านฝีแปรงโดยการปาด
ป้าย และแต้มขึ้นมาทีละชั้นจนสมบูรณ์

บทสรุป

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานตั้งแต่ก่อนช่วงวิทยานิพนธ์ที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญเป็นหลักในด้านเนื้อหาธรรมชาติการแทนสัญลักษณ์จากดอกไม้เพื่อบอกเล่าเรื่องราว ความทรงจำจากครอบครัวกับสิ่งที่คุ้นเคยโดยยึดหลักการเขียนงานแบบแฟนตาซี จนถึงช่วงเริ่มสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นั้น ข้าพเจ้าได้มีการต่อยอดแนวความคิดและวิเคราะห์ผลงานในด้านของเนื้อหาให้มีความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น มีการต่อยอดกระบวนการการลงสีให้สอดคล้องกับตัวงานเริ่มตัดทอนรูปร่างรูปทรงเน้นการแสดงออกทางสีเป็นหลักเรื่องราวเนื้อหาสอดคล้องกับสภาวะอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงจังหวะชีวิตที่ผ่านมาของข้าพเจ้าทั้งในด้านทุกข์และด้านสุข หรือแม้แต่สภาวะกึ่งกลางสู่การนำเสนอในรูปแบบทางการสร้างสรรค์ผ่านผลงานจิตรกรรมในรูปแบบปัจจุบัน

บทที่ 5

สรุปการสร้างสรรคผลงาน

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “บรรยากาศสี่ส้นแห่งความสุขในห้วงความทรงจำ” นั้นมีจุดเริ่มต้นมาจาก ความไม่แน่นอนของชีวิตที่ก่อเกิดขึ้นมาส่งผลให้เกิดความประมาทในการใช้ชีวิตที่ข้าพเจ้าประสบพบเจอปัญหา จึงหาหนทางแก้ไขปัญหาที่ความทุกข์กักกินจิตใจของข้าพเจ้านั้นคือการกลับไปมองหาดีดี พื้นที่ของความทรงจำทั้งในด้านบวกและด้านลบมาเป็นตัวขับเคลื่อนในการดำรงคีวิตของข้าพเจ้า

จุดเริ่มต้นของการสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้านั้นมาจากการสำรวจจิตใจของตนเองสู่กระบวนการคิด การหาแรงบันดาลใจในการทำงาน นั้นมาจากพื้นที่ความทรงจำที่สมองของเรานั้นยังคงจดจำได้ดี ความรู้สึก ประสบการณ์ที่เคยเกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งหล่อหลอมสภาพจิตใจอันเบาบางในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน ในบางครั้งมนุษย์เราเมื่อเกิดความไม่มั่นคงทางจิตใจ เราจำเป็นต้องหาแรงบันดาลใจ สิ่งที่จะสามารถขับเคลื่อนชีวิตไปในทิศทางที่ดีได้นั้นคือ การทำความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น ความเป็นจริงโดยแท้ของตัวมันเอง และหยิบนำประสบการณ์ทั้งในด้านทุกข์และด้านสุขมาเป็นแรงผลักดันในการดำเนินชีวิต นำบทเรียนที่เคยเกิดขึ้นมาเปรียบเสมือนการสั่งสอนบทเรียนของชีวิตไม่ให้เราประมาทในการดำเนินชีวิต จึงเป็นที่มาในการสร้างสรรคผลงานทางจิตรกรรม ที่เมื่อข้าพเจ้าเข้าใจในการทบทวนความคิด การกระทำของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจึงตอบสนองความคิดของตนเอง ด้วยการถ่ายทอดเรื่องราวประสบการณ์ที่เคยเกิดขึ้นภายในจิตใจ การสะท้อนอารมณ์ต่อความรู้สึกเรื่องราวในสถานการณ์เหล่านั้น มาในรูปแบบทั้งความสุข ความทุกข์ และสภาวะกึ่งกลางหรือช่วงระยะเวลาอันยากลำบาก เพื่อเป็นตัวย้ำเตือนเรื่องราวที่เกิดขึ้น และเรื่องราวเหล่านี้ก็เป็นตัวย้ำเตือนความคิดของข้าพเจ้าในปัจจุบันอีกครั้ง โดยรูปแบบในการสร้างสรรคข้าพเจ้าให้ความสนใจในเรื่องของการใช้สีมาเป็นตัวตอบสนองอารมณ์เป็นหลัก โดยมีการใช้สีที่มีค่าน้ำหนักเป็นกลางและใช้สีเป็นตัวการสร้างระยะมิติของภาพ มีการคลี่คลายรูปร่างรูปทรงออกเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาในด้านของความทรงจำ โดยมีการอาศัยหลักการในเรื่องของทฤษฎีสีเข้ามาเป็นส่วนเกี่ยวข้องในการวางระบบแบบแผนของการใช้สีผ่านทางผลงานจิตรกรรม ซึ่งสีนั้นสามารถเป็นตัวอธิบายสภาวะอารมณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการจะถ่ายทอดไปสู่ผู้พบเห็นได้เป็นอย่างดี ผสมรวมกับเทคนิควิธีการ ฝีแปรงที่ปาดป้ายลงบนผ้าใบ ก็เป็นตัวบอกเล่าเรื่องราวมากกว่าการสร้างองค์ประกอบของภาพเพียงอย่างเดียว เมื่อใน

สภาวะความทรงจำเลียนรางรูปแบบความทรงจำบริสุทธิ์เลียนรางมักมากำกับกับความเบาความอ่อนนุ่ม จะถูกใช้ฝึกแปรงที่เบาสบายเลียนรางและพริ้วไหวผสมรวมกับการใช้สีที่ให้ความอบอุ่น เมื่อความทรงจำที่แข็งแกร่งกดดัน ทุกข์มากมักมากำกับสีที่รุนแรงฝึกแปรงที่ปาดป้ายอย่างหนักแน่นและรวดเร็ว สองสิ่งนี้นั้นสามารถสร้างความเปรียบเทียบและแตกต่างของสภาวะความรู้สึกเพื่อเป็นคำตอบของคำถามในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าต่อผู้พบเห็นในการสร้างสรรค์ผลงาน

จากการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้อยอมส่งผลดีแก่ผู้อื่นและผู้สร้างสรรค์ด้วยเช่นกัน ผลงานของข้าพเจ้าหวังว่าจะสร้างความปลอบโยนให้แก่ผู้อื่นการมองโลกอย่างอ่อนโยน จากการตระหนักถึงการหาความสุขจากความทรงจำ นำความทรงจำอันดีงามมาเป็นสิ่งที่สามารถพึ่งพิงให้เราในเวลายามยากลำบากและหวนให้นึกถึงการจดจำที่ส่งผลอันมีค่าให้แก่จิตใจ และยังทำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงการพัฒนาผลงานในครั้งต่อไปได้มากขึ้น และภาพรวมองค์ความรู้ข้อมูลจากการค้นคว้าศึกษาของข้าพเจ้านั้นสามารถนำมาเป็นประโยชน์ในการพัฒนาชีวิต ใช้ชีวิตอย่างพึงระวังมีสติและรู้เท่าทันในความเปลี่ยนแปลงไปที่เราต่างต้องเผชิญกับปัญหามากมายที่ก่อเกิดขึ้นมานั้นคือความเป็นจริงโดยแท้ที่เราต่างต้องเผชิญ แต่ทุกปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นย่อมมีทางออกที่ดีเสมอที่มาพร้อมกับการมีสติในการใช้ชีวิตอย่างไม่เผลอเรือ และศิลปะก็คือตัวแปรการแสดงความคิด ความรู้สึกออกมาจากจิตใจสู่การสร้างสรรค์ผลงานอย่างเข้าใจและอ่อนโยน

รายการอ้างอิง

- Aunart (2554). ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์. Retrieved from <https://aunart.wordpress.com/2011/09/21/impressionism-ess.com/2/>
- GroundControl (2565). Georges Seurat(ศิลปินผู้บุกเบิก Neo-Expressionism). Retrieved from <https://groundcontrolth.com/blogs/georges-seurat>
- GroundControl (2566). Marc Chagall (ศิลปินผู้ตื่นเพื่อวาดความฝันและผู้ไม่ยอมแพ้ทั้ง Impressionist หรือ Cubist). Retrieved from <https://groundcontrolth.com/blogs/marc-chagall>
- Hmong (2564). โอดิลอน เรดอน. Retrieved from https://hmong.in.th/wiki/Odilon_Redon#google_vignette
- Mattis (2552). ปีแยร์ บอนนาร์. Retrieved from https://th.m.wikipedia.org/wiki/ปีแยร์_บอนนาร์
- WordPress (2561). เรียนรู้จากมนุษยปรัชญา (ลืมไปทำไม). Retrieved from <https://anthrothailand.wordpress.com/rudolf-steiner/>
- WordPress (2565). เรียนรู้จากมนุษยปรัชญา (เทศะ พื้นที่). Retrieved from <https://anthrothailand.wordpress.com/rudolf-steiner/>
- เจษฎา กลิ่นพลู (2565). (จิตวิเคราะห์และความรู้ทางประสาทวิทยา). Retrieved from <https://www.psychologistchair.com/post/จิตวิเคราะห์และความรู้ทางประสาทวิทยา-เมื่อเราสามารถเข้าใจได้มากขึ้นว่าทำไมจิตวิเคราะห์ถึงได้ผล>
- ชูพีญา เจระอารง (2547). ทฤษฎีสีในแง่จิตวิทยา. Retrieved from <https://www.psy.chula.ac.th/th/feature-articles/psychological-aspects-of-color/>
- ป.อ ปยุตโต (2563). หลักพุทธศาสนา. Retrieved from <https://pagoda.or.th/somdej-payutto/09-45-00.html>
- วิรักรอง ทัพพะรังสี (2553). (อารมณในทางพระพุทธศาสนา). Retrieved from <https://www.analaya.com/dhamma-variety/52-analaya/537-ar-rom.html>
- หลวงปู่ปราโมทย์ ปาโมชโช (2564). ธรรมะเพื่อความพ้นทุกข์. Retrieved from <https://www.dhamma.com/seeing-truth/>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาว ชันญชิตา กองเนียม
วุฒิการศึกษา	2566 -กำลังศึกษา ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ 2562-2565 -ศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม 2559 - 2561 -มัธยมศึกษา โรงเรียนสิงห์บุรี
ผลงานตีพิมพ์ รางวัลที่ได้รับ	ศิลปินพันธ์ปริญญาบัณฑิต ประวัติการแต่งงาน พ.ศ 2562 นิทรรศการ Klong six art Exhibition ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ 2563 นิทรรศการ Human & Beauty ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ 2564 ตีตรายชื่อศิลปินที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ “เชื่อมโยง จากรุ่นสู่รุ่น” ART new GEN [กรุงเทพฯ และภาคกลาง] พ.ศ. 2566 นิทรรศการ Y2K WAY TO CRY ART THESIS EXHIBITION ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่ง กรุงเทพมหานคร (BACC) พ.ศ 2566 นิทรรศการกลุ่ม Fancy Fan jai ณ ซีคอนสแควร์ ศรีนครินทร์ พ.ศ 2567 นิทรรศการกลุ่มกับศิลปินชาวรัสเซีย Russian + Thai Art Exhibition ณ Sathorn11 art space พ.ศ 2567 นิทรรศการกลุ่ม “Shade of Humans” Art Exhibition ณ Hop Gallery ซีคอนสแควร์ ศรี นครินทร์ พ.ศ 2567 นิทรรศการกลุ่ม Genesis Group exhibition ณ หอศิลป์ราช ดำเนินกรุงเทพมหานคร พ.ศ 2567 นิทรรศการกลุ่ม “Let GO : what We Leave Behind to Move Forward. Group exhibition ณ hugs.songwat พ.ศ 2568 นิทรรศการกลุ่ม “Journeys of Dreams” ณ Art4c Center

